

PODPORUJTE PRAVÝ BLOK www.cibulka.net

číslo

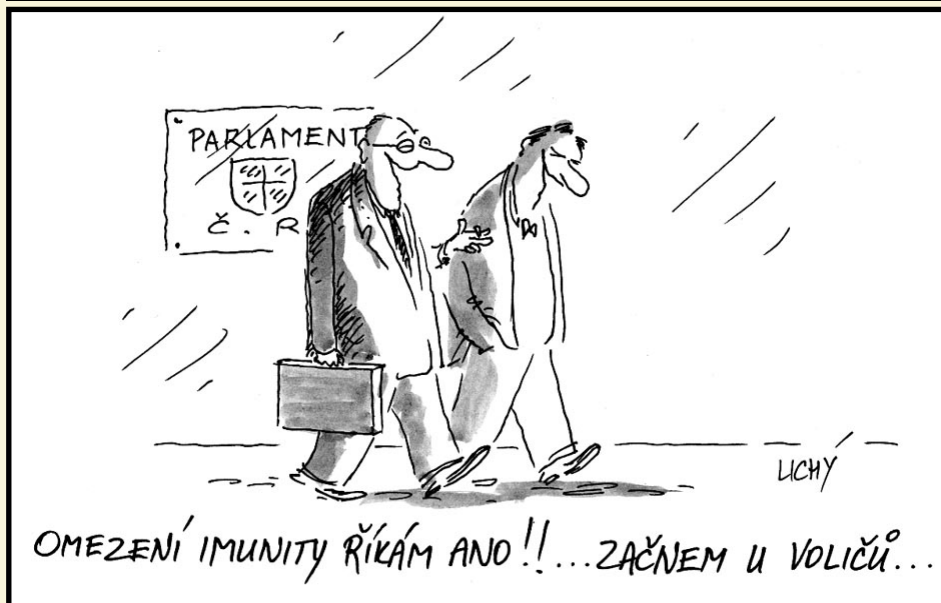
03

2004

NECENZUROVANÉ NOVINY

INFORMAČNÍ BULLETIN PRO ČLENY A SYMPATIZANTY POLITICKÉ STRANY PRAVÝ BLOK
STRANY ZA ODVOLATELNOST POLITIKŮ, REFERENDA A PŘÍMOU DEMOKRACII, WWW.CIBULKA.NET

**TOTO ČÍSLO OBNOVENÝCH NECENZUROVANÝCH
NOVIN JE SPECIÁLNÍ - VOLEBNÍ**

ROZHOVOR S PETREM CIBULKOU
o volbách do krajských zastupitelstev,
které proběhnou 5. a 6. listopadu 2004

Proč bude PARLAMENTNÍ demokracie vystřídána
demokracií PŘÍMOU a jakým bezpečnostním rizikům
se díky tomu můžeme vyhnout

**TRILOGIE
O „PŘIBYLIZACI“**

**KALEIDOSKOP
SENÁTNÍ VOLBY**

Rozhovor s PhDr. Miloslavou Jebavou,
kandidátkou za Pravý Blok do Senátu
za volební obvod č.52, Jihlava

Odras stavu společnosti ve stavebnictví

**UŽ NEVĚŘÍTE POLITIKŮM A JEJICH NOVINÁŘŮM?
NO KONEČNĚ! VĚŘTE SAMI SOBĚ!
A MY VÁS ZVEME KE SPOLUPRÁCI!!!
PÍŠTE PRO NECENZUROVANÉ NOVINY!!!
JAKÉ NOVINY SI UDEĹÁME, TAKOVÉ JE BUDEME MÍT!!!**

POSÍLEJ! TISKNI! ROZMNOŽUJ! ROZŠÍŘUJ!

Úvodní slovo Petra Cibulky

Vážení přátelé! Fandové NECENZUROVANÝCH NOVIN mě přemluvili, abych jim dal možnost tyto noviny obnovit - jako jediný zdroj necenzurovaných politických informací v České republice - prozatím alespoň jako měsíčník. Protože na podobnou nabídku čekám už od násilné likvidace NECENZUROVANÝCH NOVIN posledním vydaným číslem 05 v roce 2001, tedy téměř 3,5 roku, s velkou radostí jsem souhlasil.

Protože nová redakce NECENZUROVANÝCH NOVIN je složena z nadšených novinářů - amatérů, záleží především na vás a na vaší vlastní dopisovatelské aktivitě, jak budou obnovené NECENZUROVANÉ NOVINY svým obsahem vypadat.

Vzhledem k tomu, že všechny předchozí pokusy o trvalé vydávání NECENZUROVANÝCH NOVIN byly vždy násilně ukončeny distribuční blokádou ze strany („post“) komunistických distribučních firem, opět záleží pouze na vás a na vaší aktivitě, s jakou budete naše NECENZUROVANÉ noviny mezi svými přáteli šířit a propagovat, jak velkou část vydaného nákladu se nám podaří prodat a jak dlouho se nám tedy podaří NECENZU-

ROVANÉ NOVINY v jejich tištěné formě na trhu udržet.

Zatím jsme díky vaší podpoře dokázali vydávat NECENZUROVANÉ NOVINY jako čtrnáctideník a týdeník v letech 1991 - 1996, kdy jsme vydali 199 čísel, další pokus o obnovení pak následoval už v následujícím roce 1997, kdy jsme však dokázali vydat pouze jedno číslo 0/1997, než nás vládnoucí („post“) komunistická demokracie opět umlčela a potom až na konci roku 1999, když jsme s NECENZUROVANÝMI NOVINAMI dokázali vzdorovat vnějšímu tlaku i vnitřním sabotážním operacím až do května 2001. Všechna tato - svým obsahem naprosto unikátní čísla - jsou pro každého k dispozici na internetových stránkách www.cibulka.net naší politické strany Právý Blok - strana za ODVOLATELNOST politiků, REFERENDA a PŘÍMOU demokracii WWW.CIBULKA.NET.

Přeji tedy už počtvrté založeným NECENZUROVANÝM NOVINÁM do dalších bojů za pravdu a spravedlnost v naší zemi při prosazení politického programu švýcarské a americké PŘÍMÉ demokracie, tedy programu hlubokých systémových změn „NEVĚŘÍTE POLITIKŮMA JEJICH NOVINÁŘŮM? NO KONEČNĚ! VĚRME SAMI SOBĚ!!!“ hodně úspěchů a vám, jejich čtenářům, distributorům a dopisovatelům hodně inspirace, síly odvaha a vytrvalosti v boji o jejich udržení v jejich současné tištěné formě.

V Praze dne 21. srpna 2004

Petr Cibulka,

e-mail: Petr.Cibulka@PravyBlok.cz
PO.BOX 229
111 21 PRAHA 1

Volební kampaň v Ústeckém kraji se naplno rozjela 16. září 2004. Na snímku volební lídr kraje Jaroslav Krejsa.

Rozhovor s Petrem Cibulkou o volbách do krajských zastupitelstev, které proběhnou 5. a 6. listopadu 2004

S jakým záměrem jde do krajských voleb politická strana, jejímž jste předsedou?

Politická strana Právý Blok - strana za ODVOLATELNOST politiků, REFERENDA a PŘÍMOU demokracii WWW.CIBULKA.NET, jde do krajských voleb ve všech našich krajích i do senátních voleb se základním programem: udělat z bankrotující České republiky, s nedostatkem svobody a demokracie, bohatou a svobodnou zemi.

Pokud se nám to má podařit, musíme pro to SPOLEČNĚ něco udělat! Jít tentokrát opravdu VŠICHNI k volbám. Jestliže nechceme být ZNOVU obelháni, podvedeni a okradeni, NESMÍME VOLIT parlamentní strany!!! Musíme volit program PŘÍMÉ demokracie, tedy program hlubokých systémových změn!!!

Ve kterých krajích Právý Blok kandiduje v rámci krajských voleb? Ve všech!

Jak nebo kde se můžeme podrobně informovat o volebním programu Právého Bloku?

Náš komplexní program ODVOLATELNOSTI politiků, REFEREND a PŘÍMÉ demokracie „NEVĚŘÍTE POLITIKŮM A JEJICH NOVINÁŘŮM? NO KONEČNĚ!!! VĚRME SAMI SOBĚ!!! SYSTÉMOVÁ OBRANA PROTI SYSTÉMOVÉMU ÚTLAKU SVOBODNÝCH OBČANŮ VE ČTYŘECH OBRAZECH aneb JAK SE ZBAVIT PADOUCHŮ“, je pro každého zájemce k dispozici na <http://www.cibulka.net/petr/view.php?cislocianku=2003051202>.

Jakých úspěchů či neúspěchů jste s tímto programem dosáhli? Vždyť většinou politici slibují sociální výhody, ekonomickou prosperitu, atd., a vy neslibujete nic konkrétního, jen změnu systému. Oslovíte tím voliče?

Právě s tímto programem jsme získali v roce 2003 proti nejsilnějším vládním a parlamentním stranám v Brně ve volbách do Senátu přes 13% hlasů! Vládní ČSSD jsme dokonce porazili dvojnásobným rozdílem hlasů!!! Tento úspěch rozhodně není náhodný, ale stává se naopak politickým pravidlem! Před volbami do Evropského parlamentu jsme ho znovu zopakovali v předvolební televizní debatě lídrů pěti politických stran na ČT1, kdy jsme dokázali v hlasování diváků na hlavu porazit lídra parlamentní a vládní KDU-ČSL, senátorku Zuzanu Roithovou. **Zatím co ona získala něco přes 25% hlasů, já jsem dokázal s našim programem švýcarské a americké PŘÍMÉ demokracie proti početné neparlamentní i vládní konkurenci získat 52,8% hlasů!!!**

V eurovolbách jste však Z.Roithovou neporazil. Přitom ona, na rozdíl od vás, se do Europarlamentu dostala. Jak si to vysvětlujete?

KDU-ČSL vložila do volební kampaně desítky milionů korun a my dva a půl tisíce. Oni měli přístup do všech masmédií, a my do žádného.

Jak jste v eurovolbách uspěli celkově?

Znamenaly pro nás úspěch! Proti vládnoucí a všemocné FÍZLOKRACII, kriminálnímu státu, ([viz.:http://www.cibulka.net/nnoviny/nn2000/obsah/index.htm](http://www.cibulka.net/nnoviny/nn2000/obsah/index.htm)) a proti cenzuře, diskriminaci a informačnímu embargu kriminálních masmédií jsme dokázali s pomocí Boží, číslem 21 a s VOLEBNÍM FONDEM 2 500, - Kč, (slovy dva tisíce pět set Kč!!!), získat 27 504 vašich hlasů, což je 1,17% všech celkem odevzdaných hlasů!!! Je to dvojnásobný procentuální nárůst oproti parlamentním volbám 2002 a mnohonásobný oproti krajským volbám 2000!!!

A můžete své výsledky srovnat s jinými stranami?

Tímto výsledkem jsme dokázali porazit velikým rozdílem hlasů dalších 22 politických stran(!!!). Před námi skončilo pouze 8 stran

- z našich kapes finančně vysoce zajištěných a všemi masmedii na úkor ostatních bezkonkurenčně preferovaných - oficiálních stran ("post") komunistické **demokracie**.

Je získaných 1,17% hlasů skutečně tak omračující úspěch, jak se mě snažíte přesvědčit?

Navzdory masmediální blokáde a díky obrovské voličské podpoře našim pravdivým MYŠLENKÁM a pravdivému SLOVU - **což je největší důkaz vítězství ducha nad tupou hmotou(!!!)** - jsme tak poprvé v opozici proti negativním „elitám“ tohoto světa, o nichž píšu na v článku „**SVĚT V RUKOU NEGATIVNÍCH ELIT**“ na adrese <http://www.cibulka.net/petr/view.php?cisloc-lanku=2003092402>, **dokázali překonat nesčetné protiústavní diskriminační bariéry**. Překonáním bariéry 1% hlasů jsme získali nárok na tzv. náhradu volebních nákladů ve výši 30,-Kč za hlas. Celkový zisk 825 120,-Kč za získané hlasy nám umožnil politicky přežít do dalších voleb a pokračovat jako **vysoce aktivní** politická strana.

V čem spočívá zvláštnost vaší strany? Neparlamentních stran tu jsou téměř dvě desítky.

Jde nám o prosazení skutečné svobody a skutečné demokracie! Tedy ODVOLATELNOSTI politiků, které si platíme a PŘÍMÉ demokracie, bez které se už dále neobejdeme! O tom, že do budoucna je parlamentní demokracie neudržitelná, se můžete dočíst v politologické analýze naší kandidátky do senátní voleb za Vysočinu PhDr. Miloslavy Jeřábkové „**Proč bude PARLAMENTNÍ demokracie vystřídána demokracií PŘÍMOU**“ (viz str. 4).

Co je vlastně vaším konečným cílem?

Cestou ODVOLATELNOSTI politiků a PŘÍMÉ demokracie chceme změnit dnešní socialistický systém pražské státní byrokracie, importovaný k nám z Moskvy. Současný systém je stále ještě neprůhledný a občany nekontrolovatelný. Vládne nám masa anonymních a vzájemně nerozlišitelných politiků a úředníků, kteří se nikomu z nás ze svých skutků nezodpovídají.

Jak by to mělo vypadat podle vás v ideálním státě?

Ve skutečně svobodném a demokratickém politickém systému musí být politici a všichni důležité úředníky **ODVOLATELNÍ**. A neodvolávali by je jejich kolegové – politici, ale přímo občané, kteří si je platí ze svých daní. K tomu by sloužila zákonem daná referenda a občanské iniciativy!

Jak nemít špatné zákony?

Zákony musí být vždy předtím, než nabudou platnosti, široce publikovány. Občané budou mít možnost se k nim ve lhůtě 90 dnů vyjádřit. V této lhůtě by mohli v případě nespokojenosti s daným zákonem shromáždit zákonný počet podpisů a v následném referendu pak takový špatný parlamentní zákon zrušit!

Jak takové odvolání funguje? Můžete uvést nějaký příklad?

To jsme viděli před nedávnem v případě odvolání nejvyššího představitele Kalifornie! Protože guvernér Gray Davis zadlužil svůj stát, občané ho odvolali.

A nějaký příklad z Evropy?

Například to, jak funguje Švýcarská konfederace svobodných občanů, najdete na Internetu na stránkách: <http://sweb.cz/setfree/svyc.htm>, <http://www.cibulka.net/petr/view.php?cisloc-lanku=2004060301> nebo ve čtvrté poslední části našeho programu na <http://www.cibulka.net/petr/view.php?cisloc-lanku=2003051202>.

Můžete srovnat možnosti českých a švýcarských daňových poplatníků?

Ve Švýcarské konfederaci mohou občané dokonce vyvolat referendum o státním rozpočtu a v případě své nespokojenosti

přijetí špatného státního rozpočtu zabránit!

Občané České republiky mají se socialistickým plánováním a s centrálním přerozdělováním svých vlastních finančních prostředků více než šedesátiletou velice negativní zkušenost. **Dnešní 50% super likvidační zadlužení České republiky, když Argentina před nedávnem jako stát zbankrotovala „už“ při zadlužení 40%, je toho nejlepším důkazem!**

My ale přeci již máme uzákoněné referendum i v naší republice!

Teoreticky ta možnost existuje, v praxi je ale neuskutečnitelná. Rychlá a snadná ODVOLATELNOST politiků přímo občany a SNADNO VYVOLATELNÁ a pro držitele moci ZÁVAZNÁ referenda a občanské iniciativy, jsou pro občany České republiky absolutně nedostupná.

Zákon určuje povinnost napřed shromáždit 500 tisíc ověřených podpisů (v zemi s 10 miliony občanů to je nedosažitelná hranice) a pak ještě se musí referenda účastnit nejméně 50%, jinak referendum není platné.

Jak to je v jiných zemích?

Pro srovnání: **V 60-ti milionové Itálii**, s dlouhou demokratickou tradicí a velice početně silnou, bohatou, politicky aktivní, zkušenou a dobře zorganizovanou střední třídou, je rovněž nutno pro vypsaní referenda shromáždit 500 tisíc podpisů. Tedy stejně jako v 6x méně početné a občanský a podnikatelský zcela zdevastované („post“) komunistické České republice!!! V Itálii je tedy šestkrát snadnější vyvolat referendum než v České republice!!!

O tom se ale v médiích ani od politiků nic nedozvíte.

Zlepší situaci naše členství v Evropské unii?

Občané země EU, mezi něž patříme, nemají - na rozdíl od Švýcarské konfederace a většiny států USA - žádnou možnost změnit nebo zrušit ty zákony, které je dusí a které toto jejich daňové i jiné okrádání a politickou manipulaci zajišťují a legalizují! Občané - daňoví poplatníci ani nemají možnost, na rozdíl od většiny států USA, politiky a úředníky, kteří je zklamali, SNADNO a RYCHLE odvolat!

Jak to vše ale souvisí s krajskými volbami?

Volby jsou jedinou šancí, kdy občané mohou vyjádřit svůj názor a říci NE politikům, kteří si v souladu se zákony každoročně přisvojují polovinu jejich výdělků! Z naprosto nepochopitelných důvodů většina občanů volí stále stejné politiky a stejné strany. Věří naprosto stejným slibům, které nikdy nebyly splněny.

Pokud naši kandidáti v krajských volbách uspějí, budou usilovat o decentralizaci moci a o kontrolu a průhlednost činnosti krajských zastupitelstev. Budou podporovat v obcích referenda, protože zákon o obecních referendech již existuje, ale občané s ním ještě nemají zkušenosti a proto ho nevyužívají.

V čem, podle vašeho názoru, předčíte své oponenty a čím můžete získat voliče?

To je obsaženo již v našem názvu: **ODVOLATELNOST politiků, REFERENDA a PŘÍMÁ demokracie**. Prosazujeme uzákonění referend a občanských iniciativ jako základních prostředků k prosazení radikální decentralizace politické moci a tím její přiblížení co nejnižší úrovni, tedy co nejbližší k občanům, se rozhoduje tam a teprve to, co na místní úrovni efektivně rozhodnout nelze, je občany dobrovolně delegováno na vyšší samosprávnou jednotku!

Jaké jsou vaše představy ohledně státních financí?

Požadujeme decentralizaci současné FINANČNÍ státní moci nad občany a její delegování na nižší samosprávné jednotky, tedy na kraje, města, obce a především na samotné občany. Stát je totiž ten vůbec nejhorší hospodář.

A co se týká státního rozpočtu?

Jsmo zásadně **proti deficitnímu rozpočtu!** Budeme požadovat, aby žádná vláda, parlament, region, město nebo obec nepřijaly DEFICITNÍ ROZPOČET! Zadlužování je totiž bezohledné a krátkozrace sobecké. **Budeme požadovat, aby každý rozpočet z veřejných zdrojů byl přijat všelidovým REFERENDEM!**

Také prosazujeme právo na pravdivé, úplné a včasné informace. V případě zvolení naší kandidáti budou veřejnost pravdivé, co neúplněji a včas informovat občany o všem, co bude probíhat v rámci krajských zastupitelstev. V souvislosti s tím podpoří vznik dalších místních televizních a rozhlasových stanic digitalizační přenosových sítí, vysokorychlostním internetem, zvýhodněnými úvěry, nájmy, atd

Ve státní správě a samosprávě chceme prosadit plně konkurenční prostředí. **ŽÁDNÁ DEFINITIVA PRO ÚŘEDNÍKY!!!** Méně důležitá místa ve státní správě, u policie a všech ostatních represivních složkách státní moci, ve školství, zdravotnictví a všech institucích spravovaných státem, městy nebo obcemi, obsazovat na základě pravidelných veřejných výběrových řízení.

A pokud by sympatizanti vaší strany chtěli přispět na volební fond.

Číslo našeho bankovního účtu je 178559100/0300, název účtu: Pravý Blok. Za případnou finanční pomoc, určenou na prosazení našeho unikátního programu švýcarské a americké PŘÍMÉ demokracie, předem velice děkujeme.

A já děkuji Vám za rozhovor.

Ptala se M.Jebavá

Proč bude PARLAMENTNÍ demokracie vystřídána demokracií PŘÍMOU a jakým bezpečnostním rizikům se díky tomu můžeme vyhnout

Parlamentní demokracie není nejvyšší a nejideálnější forma státního zřízení. Zdá se, že už vyčerpala svoje možnosti a nadchází její soumrak. Chaos, korupce, růst násilí, honba jen za hmotným prospěchem a degradace morálky jsou toho důkazem. Tohle vše ničí především nás - ty nepri-legované!

Politolog Brian Beedham na toto téma psal již v r. 1993 v časopise The Economist rozsáhlou studii. Předpokládá

postupný přesun od zastupitelské (parlamentní) demokracie k demokracii PŘÍMÉ, kterou považuje za kvalitativně vyšší. Říká o ní: „**Přímá demokracie nezanechává žádné pochybnosti o tom, co lidé chtějí, a u běžného člověka posiluje jeho smysl pro zodpovědnost.**“

Domnívá se, že dnešní parlamentní demokracie tak, jak ji známe, zůstala ve svém vývoji stát v polovině cesty. Volič sice využívá svého práva a 1× za

několik let zvolí a deleguje svého zástupce do zastupitelského sboru, ale v období mezi volbami, což může být až 7 let, všechna rozhodnutí činí jeho zástupci. O parlamentní demokracii říká: „*To není to, co staří Athénané považovali za demokracii.*“ Za nejlepší příklad demokracie považuje Švýcarsko, Austrálii a dále některé státy USA,

ve kterých užívají referenda také velmi často. Navíc americká PŘÍMÁ demokracie umožňuje občanům - daňovým poplatníkům nejenom referenda a občanské iniciativy, ale zejména přímo si volit a pokud selžou, tak i přímo v občanských iniciativách odvolat, všechny politiky, soudce, policejní ředitele a veškeré ostatní úředníky, kteří jsou placeni z jejich kapes!

Jak funguje PŘÍMÁ demokracie například ve Švýcarské konfederaci si můžeme přečíst

na <http://sweb.cz/setfree/>. V posledních zhruba 10 letech se začínají objevovat referenda i v některých dalších evropských státech mimo již zmínovaného Švýcarska, ale je to vždy jen o tématech, která navrhuje vláda, což se s k u t e č n ý m i referendy nemá nic společného.

Referenda zde totiž nejsou proto, aby držitelé veškeré moci měli proti občanům jen další nástroj mocenské manipulace, ale naopak proto, aby se občané mohli proti manipulaci mocných velice účinně bránit!

V Českém státě se referendum objevuje snad v té nejminimálnější a nejprimitivnější podobě (je s podivem, že toto je již zvané referendum). V České republice sice mohou občané v rámci své obce/města vyjádřit v referendu svůj názor na nějaké komunální téma, ale volení zastupitelé obce k výsledku tohoto referenda jen mohou (ale nemusí) přihlídnout, tj. výsledky českých místních občanských referend nejsou pro držitele moci vůbec závazné!

V evropských zemích (s výjimkou Švýcarska a od poloviny 90.let i Bavorska, přičemž právě Švýcarsko v referendu odmítlo vstoupit do Evropské unie) zatím neexistuje možnost, aby iniciativa vzešla zezdola, od občanů, a aby výsledek byl pro jejich zástupce závazný. To je z hlediska skutečných občanských práv a svobod naprosto nepřijatelné! Jsou prostě různé varianty referend s různou mírou pravomocí udělovaných zúčastněným stranám.

Brian Beedham očekává, že k přechodu od parlamentní demokracie k demokracii přímé dojde z těchto důvodů:

1) V parlamentní demokracii má volič malou kontrolu nad svým voleným zástupcem v období mezi volbami, přitom při rozhodování koho zvolit musí volič zvážit velké množství témat a jeho zvolený zástupce ho ve skutečnosti v řadě z nich zastupovat nebude.

A voliči si tento nedostatek stále více uvědomují.

2) Výhody parlamentní demokracie byly patrné v době studené války, kdy byly srovnávány s komunismem, a nebyly tedy na parlamentní demokracii kladeny tak přísné nároky.

Po pádu komunismu, kdy již západní systémy nejsou srovnávány s totalitním režimem, si voliči nedostatky parlamentní demokracie uvědomují stále více. Představitelům západních parlamentních demokracií současně s pádem komunismu zmizelo i velké volební téma a zbyla jim jen menší témata. Mezi názory jednotlivých politických stran se již stírají rozdíly, liší se jen v detailech - např. ohledně ekonomického řízení, daňového zatížení, veřejných výdajů, apod. Brian Beedham to shrnuje: „*Stará války principů skončila. Nová politika je plná nudných detailů.*“

3) Tak vzniklo ideální pole působnosti pro lobbysty. Ti mají finanční prostředky, protože od konce II. světové války došlo k nárůstu kapitálu a současně nesmírně vzrostl vliv informačních technologií. Lobbysté prostřednictvím peněz a masmédií ovlivňují a ovládají občany, parlamenty i vlády. To však stále s větší nespokojeností sleduje volič, který vidí, jak se zmenšuje jeho kontrola nad „jeho zvolenými“ zástupci a jak se zvětšuje vliv lobbystů. Z toho volič logicky usuzuje, že současný stav (který se projevuje korupcí a růstem kriminality) je neúnosný, a hledá řešení.

Lobbysté a držitelé moci pochopitelně tvrdí, že zastupitelská demokracie je ze všeho nejlepší (pochopitelně jen pro ně) a informace o přímé demokracii před občany úzkostlivě tají - a to jak v masmédiích, tak ve školství. Pokud se ve školách hovoří o přímé demokracii, to nejpodstatnější se vždy vynechá. Ze srovnání těch dvou druhů demokracie je však jasné, že pokud by o mnohým věcech, týkajících se všech, rozhodovali všichni

Referenda zde nejsou proto, aby držitelé veškeré moci měli proti občanům jen další nástroj mocenské manipulace, ale naopak proto, aby se občané mohli proti manipulaci mocných velice účinně bránit!

občané kterých se to týká, a ne uzavřená hrstka vyvolených, výrazně ubude korupce, protože velké množství lidí lze uplatit a podplatit mnohem hůř než pár vyvolených!

4) Dnes, na rozdíl od minulosti, již není rozdíl mezi voliči a jejich volenými zástupci v bohatství, vzdělání nebo sociálním postavení. A proto bude stále těžší přesvědčit lidi, že většina z nich je schopna jen vhodit volební lístek do volební urny – a nic víc, a že jen hrstce mužů a žen, kteří byli zvoleni do parlamentu, musí být přenecháno právo o všem, i o nich samotných, rozhodovat místo nich.

V parlamentním systému demokracie jsou strany nepostradatelné, ale v přímé demokracii, kde je většina zásadních rozhodnutí činěna v referendech přímo občany, by se význam politických stran radikálně zmenšil.

Proč se o přímé demokracii nic nedozvíme od svých volených zástupců, které si mimo jiné platíme i za to, aby nás pravdivě, úplně a včas o všem důležitém informovali? Protože zavedením přímé demokracie by právě oni nejvíce ztratili!!!

V parlamentním systému demokracie jsou strany nepostradatelné, ale v přímé demokracii, kde je většina zásadních rozhodnutí činěna v referendech přímo občany, by se význam politických stran radikálně zmenšil. Politické strany by sice nepřestaly existovat, ale přežívaly by jako partneři referend, se souhlasem občanů. **Proto politické strany považují přímou demokracii za svého úhlavního nepřítele!**

Dříve, když byly mezi občany větší sociální rozdíly, politické strany zastupovaly určitou společenskou vrstvu. Dnes společenské rozdíly mizí a politické strany nemají jasně vymezené skupiny obyvatel, které zastupují, nemají voliče, se kterými by se identifikovaly. Rostoucí problém nemožnosti IDENTIFIKACE občana s vlastním státem, který občan nepovažuje za garanta své svobody, spravedlnosti a rovné soutěže a jejich vymahatelnosti, je nejlépe popsán ve třetí části programu švýcarské a americké PŘÍMÉ demokra-

cie NEVĚŘÍTE POLITIKŮM A JEJICH NOVINÁŘŮM? NO KONEČNĚ! VĚŘME SAMI SOBĚ!!!, (viz <http://www.cibulka.net/petr/view.php?cislocclanku=200305120>) politické strany Právý Blok - strana za ODVOLATELNOST politiků, REFERENDA a PŘÍMOU demokracii WWW.CIBULKA.NET. Všechny její volební materiály jsou pro každého k dispozici na <http://www.cibulka.net/petr/view.php?cislocclanku=2004040701>

Přesun od parlamentní demokracie k přímé demokracii musí být dobře připraven. Nejprve by se začalo s hlasováním na „extrémních“

polech:

Jednak o velkých tématech (o budoucnosti země) a jednak na místní úrovni (v obcích a městech o lokálních tématech, např. o opravě místních komunikacích, o právé školy, o pořádání kulturních akcí, apod.) Mezi tím je „střední“ oblast, o níž oponenti přímé demokracie říkají, že o tom občané nejsou schopni kompetentně rozhodovat, protože to má buď příliš silný emoční náboj, nebo že to je příliš intelektuálně náročné pro „obyčejné“ lidi. Avšak příklad Švýcarska a celé řady států Spojených států amerických argumentaci odpůrců PŘÍMÉ demokracie bezesbytku vyvrací! Tam referenda o takových tématech normálně fungují ke spokojenosti všech. Zpravidla se takových referend účastní lidé, kterých se dané téma týká, kteří o něm něco vědí, a tito lidé zase jiná témata, jim vzdálená, přenechají na rozhodování svým zainteresovanějším nebo kompetentnějším občanům.

Iniciativa „na švýcarský způsob“: Při získání 100 000 podpisů na podpisové archy k referendu MUSÍ být dané téma předloženo DO URČITÉHO DATA občanům ke hlasování v referendu, jehož výsledek je pro držitele moci ve Švýcarské konfederaci ZÁVAZNÝ! Naproti tomu u nás iniciativa není nic víc než vyjádření ná-

zoru občanů – bez jakéhokoliv právního dopadu, bez právní možnosti cokoli na základě toho závazně prosadit.

Příklady iniciativy ze Švýcarska:

1) V červnu r. 1993 skupina občanů prostřednictvím petice vyvolala referendum. Požadovala, aby ozbrojené složky země nesměly do konce století (míněno do konce XX. století) koupit žádné vojenské letadlo. Návrh měl přitom pro občany dva přitažlivé aspekty: Jednak by se ušetřila značná část státních financí, a jednak to bylo v souladu s tehdejšími protiválečnými a pacifistickými náladami, podporovanými z Východu (jak to odpovídalo období po právě skončené „studené válce“). Nicméně, k velkému překvapení všech, tento návrh občané v referendu zamítli a prokázali tak svoji občanskou zodpovědnost za obranu své nejsvobodnější země Evropy!

2) Praktický příklad fungování švýcarské PŘÍMÉ demokracie z května 2004: Vláda a parlament chtěli změnit několik důležitých zákonů konfederace:

a) Daňový zákon, podle kterého by si mimo jiné majitel domu, koupeného na hypotéku, odedčítat úroky ze svých hypotéčních půjček z daní. Dnes si může ve Švýcarsku koupit vlastní byt nebo domek i ten, kdo není právě zámožný. Mnoho lidí by taková změna zákona přivedla do vážné finanční tísně.

b) Zákon o důchodovém zabezpečení, podle kterého by například ženy odcházely do důchodu místo v 62 letech až v 65-ti letech.

c) Zákon o zvýšení daně z přidané hodnoty, kdy vláda a parlament schválili zvýšení daně z přidané hodnoty ze 7,6% až na 9,4%, tedy o celých 1,8%. *Pro srovnání, v České republice vláda a parlament donutili „své“ občany platit daň z přidané hodnoty ve výši 19% bez toho, aby se občanů vůbec na něco ptali!!!*

Protože však ve Švýcarské

konfederaci bylo mnoho lidí proti tomuto postupu své vlády a parlamentu, začali ihned shromažďovat podpisy pod požadavek vyhlásit o těchto změnách švýcarských zákonů lidové referendum. V předepsané lhůtě 3 měsíců občané Švýcarské konfederace shromáždili zákonný počet podpisů a švýcarská vláda byla povinna předložit svoje změny těchto tří důležitých zákonů všelidovému hlasování. Toto referendum proběhlo 16. května 2004 - aniž o něm česká masmédiá jediným slovem české občany informovala - s následujícími výsledky:

- a) Daňový zákon:
PRO: 34,13%
PROTI: 65,87%
- b) Zákon o důchodovém zabezpečení
PRO: 32,11%
PROTI: 67,89%
- c) Zákon o zvýšení daně z přidané hodnoty:
PRO: 31,44%
PROTI: 68,56%

Jak je vidět, všechny návrhy zákonů ze strany vlády a parlamentu byly švýcarskými občany – daňovými poplatníky, naprosto jednoznačně a bez jakýchkoliv pochybností zamítnuty.

Pouze PŘÍMÁ demokracie takto umožňuje občanům projevit svůj názor a zasáhnout tímto způsobem do rozhodování o svém vlastním osudu! Kromě Švýcarské konfederace, většiny států Spojených států amerických a v posledních letech i v sousedním Bavorsku v žádné jiné zemi nejsou občané

takto svobodní. Není vůbec náhoda, že právě tyto tři nejsvobodnější země patří rovněž k těm nejbohatším, přestože v minulosti tomu bylo právě naopak!

Jistě i by i českým občanům stálo za to, začít se konečně zamýšlet nad jinými možnostmi podílet se na správě svých vlastních politických a finančních záležitostí místo ustavičného nadávání na vládnoucí politické strany a jejich stále se měnící představitele.

PhDr. Miloslava Jebavá,
<http://sweb.cz/setfree/>
Praha, červen 2004

Jistě i by i českým občanům stálo za to, začít se konečně zamýšlet nad jinými možnostmi podílet se na správě svých vlastních politických a finančních záležitostí místo ustavičného nadávání na vládnoucí politické strany a jejich stále se měnící představitele.

Srovnání Švýcarské konfederace s Českou republikou

V červnu r. 2003 česká vláda - jako "odpověď" na zdvojnásobení zbrojního rozpočtu ruské armády z rozhodnutí podplukovníka nejzločinnější teroristické organizace na světě KGB Vladimíra Putina (a aniž se ptala občanů) - rozhodla o drastickém snížení armádního stavu - na 30 000 lidí (včetně 7 000 civilistů) a na pouhých 30 tanků. (přičemž v r. 1990 jsme jich měli 1 200). Viz <http://sweb.cz/setfree/armada.htm>. Dnešní česká žoldnéřská armáda je po svém praktickém zrušení už schopna plnit pouze policejní funkce!

Přitom česká vláda nebyla schopna zajistit ani obranu vzdušného prostoru - dodnes to není vyřešeno. Uvažované grippy jsou nekompatibilní s letouny obranné aliance NATO, jehož jsme součástí. Švédové tedy pracují na jejich dovybavení, nicméně teprve nyní se veřejnost dozvídá, že **grippy nemohou nést americké rakety středního dosahu AMRAM**, a bez nich je účinnost nadzvukových strojů mizivá.

V květnu 2004 vyšlo najevo, že naše vláda, nejvyšší představitelé české vládnoucí elity, vláda členského státu NATO, hodlá prodat špičkový vojenský lokátor Věra, který je schopen odhalit americké "neviditelné" bojové letouny Stealth, tedy letadla našeho nejdůležitějšího spojence - a hodlá je prodat komunistické Číně, tj. vedle Ruska vůbec nejnebezpečnějšímu nepříteli našich amerických spojenců! Nevyplyvá z toho, že by snadno mohlo dojít k tomu, že tyto lokátory vlastně budou použity proti nám? Proč tomu tak je - a jak se proti tomu můžeme jako občané účinně bránit, se dozvíme na <http://www.cibulka.net/petr/view.php?cisloclanku=2003051201>

Drastické snížení obranyschopnosti země bylo zdůvodněno nedostatkem peněz (přičemž však mělo dojít k poklesu vydání na obranu mezi lety 2003 a 2004 jen o 1,5% - to vůbec není v souladu s likvidačním snížením stavu armády) a také tím, že se v dlouhodobém výhledu neočekávají žádné bezpečnostní hrozby!

Přitom už na konci května 2004 ministr vnitra za ČSSD Stanislav Gross žádá o průlomové opatření - o **zásadní omezení občanských práv a svobod**: Žádá, aby v případě případu civilní pře v oblasti hospodářské soutěže mohla policie prohledat byt nebo dům konkrétní osoby. Přitom v evropském právním systému běžně platí, že **k domovní prohlídce může dojít jen v případě vyšetřování trestného činu**, a to jen na základě příkazu vydaného příslušným soudcem. Dále ministr vnitra žádá, aby **tajné služby měly právo požadovat potřebné informace o konkrétních osobách od bank nebo leteckých společností, uvažuje též o požadavku, aby tajné služby měly přístup k informacím z databázi o zdravotním a sociálním pojištění občanů**.

Dále ministr vnitra žádá, aby byla **možnost dočasně přerušit činnost sítě mobilních operátorů** kvůli riziku teroristického útoku. Zdůvodňuje to tak, že přes mobil lze odpálit bombu nebo

výbušninu. (Přitom existuje řada dalších možností, jak nálož odpálit - tímto opatřením se rozhodně před výbuchy teroristů neubráníme). V takové situaci si dobře organizovaní teroristé dobře poradí, ale řadový občan zůstane bez jakýchkoliv informací a bez možnosti kohokoli na dálku kontaktovat.

I když tedy vláda v loňském roce neočekávala nebezpečí a prakticky zrušila českou armádu, již za rok připravuje řadu radikálních bezpečnostních, která výrazně zasahují do občanských práv a svobod!

Dokonce dne 28. května 2004 se dozvídáme v deníku PRÁVO, že **česká vláda hledá pro sebe a pro celý parlament dobře utajený „bunkr“, aby měli kde přežít a jednat „v případě krize“**. Každý soudný občan ví, že tou krizí jistě nemínila povodeň, protože při povodni nikdo neleze pod zem, navíc ještě utajeně - víme jak dopadlo před dvěma lety „hermeticky uzavřené“ metro.

Jakou krizi měla vláda na mysli? **Která tvrzení vlády může občan považovat za spolehlivá - její loňské tvrzení, že žádné nebezpečí České republiky dlouhodobě nehrozí anebo to, že vláda a parlament pro sebe hledají dobře utajený bunkr** (sklep asi ne, těch je na výběr dost, spíše se může jednat o protiatomový kryt). **Je to tedy signál pro nás, abychom si pro sebe a své rodiny také hledali protiatomový bunkr?** Máme tomu rozumět tak, že se už opravdu blíží celosvětová krize, o které nás informují mnohé analýzy, viz <http://www.cibulka.net/petr/view.php?cisloclanku=2004011502>

Ve Švýcarsku si občané, na rozdíl od České republiky, zavedli armádní systém domobrany, kde každý její člen (muž) má doma kompletní vojenskou výstroj i výzbroj. Ve skalních masivech Švýcarska jsou stovky kilometrů chodeb, kde jsou uloženy zbraně a munice. Pod každým obytným nebo obývaným objektem je moderní kryt s veškerým vybavením na dlouhodobé přežití. Ve Švýcarské konfederaci - s její PŘÍMOU demokracií - tedy není ozbrojen stát proti vlastním občanům, ale naopak svobodní lidé na obranu svých práv!

Za nás tyto problémy řeší námi volení zástupci - naše vybraná "elita" - výše uvedeným způsobem...

Švýcarský systém přímé demokracie je základem programu NEVĚŘÍTE POLITIKŮM A JEJICH NOVINÁŘŮM? NO KONEČNĚ! VĚRME SAMI SOBĚ!!! naši politické strany Pravý Blok - strany za ODVOLATELNOST politiků, REFERENDA a PŘÍMOU demokracii WWW.CIBULKA.NET. Bohužel vzhledem k tvrdé informační blokádě ve všech českých masmédiích nemáme šanci české voliče o našem programu vůbec informovat a vysvětlit jim, jak systém přímé demokracie funguje a v čem spočívají jeho nesčetné výhody. Uvidíme, až nastane tzv. "krize", který systém ji přečká - zda zastupitelská demokracie (tj. občané ČR), anebo švýcarská PŘÍMÁ demokracie (tj. občané Švýcarska).

PhDr. Miloslava Jebavá,

<http://sweb.cz/setfree/>; Praha, červen 2004

Přestaňte si stále jenom v hodinových debatách stěžovat a nebudme líní jít k volbám. Zde pro poučené voliče platí nejvyšší zásada: Běžme tentokrát VŠICHNI k volbám, ale jestli nechceme být ZNOVU obelháni, podvedeni a okradeni, NEVOLME parlamentní strany!!! Volme politickou stranu Pravý Blok - stranu za ODVOLATELNOST politiků, REFERENDA a PŘÍMOU demokracii WWW.CIBULKA.NET a její program švýcarské a americké PŘÍMÉ demokracie - tedy program hlubokých systémových změn - „NEVĚŘÍTE POLITIKŮM A JEJICH NOVINÁŘŮM? NO KONEČNĚ! VĚRME SAMI SOBĚ!!!“

TRILOGIE O „PŘIBYLIZACI“ ⁷

Míla Jebavá
Praha, 9. 9. 2004

Kapitola I.

Úvod: Plíživá „přibylizace“ – jak to vše začalo

Náš historicky nejmladší premiér jmenoval šéfa kanceláře úřadu vlády. Kriteria výběru nejsou známa, ale nejlépe je splnil Pavel Příbyl. Možná díky tomu, že velel rotě, která potlačovala demonstrace během tzv. „Palachova týdne“. Veřejnost ale měla na jmenování jiný názor. V rychlé a podezřele dobře zorganizované reakci nespokojených občanů medializovala Příbylovu aktivní účasti na Palachově týdnu. Vstříc jim kupodivu vyšla i média – dala prostor jejich názorům. Někteří aktivisté se totiž nepokryté bolševizace zhrozili natolik, že na 17. srpna svolali na 9:00 hodin demonstraci před úřad vlády.

To, co by bylo na počátku 90. let nemyslitelné, se dnes stává skutečností. Nejzávratnější polistopadovou kariéru dělají v politice lidé, kteří stáli na straně komunistů a normalizátorů. Slušní, schopní a nezkompromitovaní lidé nemají šanci.

Neexistují bohužel noviny, rozhlasové nebo televizní stanice, kde by byl dán prostor varovným hlasům občanů. (V normalizaci tomu už tak bývá). Nezbyvá tedy nic jiného, než vyrazit znovu do ulic a demonstrovat jako v listopadu 1989. Můžeme to nazvat různě, II. normalizace, orwelizace nebo „přibylizace“, ale jde o jediné: připravit nás o ty malinké výdobytky svobody, o které jsme v listopadu 1989 usilovali a které jsme sice dostali, ale v takové minimální a právně nezajištěné podobě, že

MOTTO: Dotaz pro Petra Cibulku od čtenáře internetových stránek Pravého Bloku: A to jste organizoval Vy, pane Petře, tu manifestaci před vládním palácem?

Ne, podle všeho se jednalo o bolševickou zpravodajskou hru. Ze zákulisí to organizovala banda komunistických fízlů, hlavních herců privatizačního puče GRU - KGB 1989. Zabránili jsme jim zneužít a zmanipulovat neinformované lidi pro své velice nečisté cíle. Velcí režiséři už dnes opět připravují garnituru vůdců své příští „nesmiřitelné opozice“ v očekávání nadcházejících společenských otřesů.

Jak to bylo s manifestací proti Pavlu Příbylovi doopravdy? Dočtete se v následujícím textu.

o ně můžeme být zase kdykoli připraveni. Když své svobody nebudeme hájit nyní, promarníme zase další malou šanci.

Kapitola II.

Reportáž z Prahy: Co se do médií již „nevešlo“

V úterý 17. srpna asi 250 lidí demonstrovalo před budovou vlády za odvolání Pavla Příbyla. Svolavatel demonstrace, režisér Břetislav Rychlík, však navzdory své profesi neměl vše režírně zvládnuto na jedničku, protože ke shromážděnému davu promluvil až po Petru Cibulkovi, který mítink osobně zahájil a pomoci megafonu, který je vlastnictvím politické strany Pravý Blok, i přítomné demonstranty uvítal. V odpovědním vysílání v rozhlase však ohledně zahájení akce zaznělo: „Přítomné demonstranty uvítal režisér Břetislav Rychlík“, neboť tak to přeci mělo původně být. Novináři z médií tam bylo bohatě a hned také vyzpovídali účastníky této akce, aby pak v elegantním sestřihu v TV záběrech použili ty, které budou nejlépe odpovídat jejich záměrům.

Bohužel, nikdo ze svolavatelů nevyzval přítomné demonstranty megafonem k podpisu petice za odvolání Příbyla, ačkoliv se lidé po ní sháněli. Až když akce téměř končila, listina se náhle objevila. I když se v ní mimo jiné požadoval i zákaz Komunistické strany, nikdo ze svolavatelů a základních signatářů neprotestoval proti tomu, že ve vládě je 5 bývalých komunistů.

Obzvláště pikantní je skutečnost, že mezi signatáři petice proti P. Příbylovi a za zákaz činnosti komunistické strany je Jan Urban, polistopadový představitel Koordinačního centra Občanského Fóra, které se jako jediná síla v r. 1990 postavilo PROTI zákazu KSČ.

Nicméně v danou chvíli šlo

především o pana Příbyla - za jeho odvolání mluvili ke shromážděným lidem především řadoví občané, kteří byli účastníky Palachova týdne a na demonstraci přinesli i fotografie s autentickými záběry. Těm všem zcela demokraticky dával Petr Cibulka, který celou akci moderoval, prostor vyjádřit se, a oni toho využili. Ze signatářů petice to ale naopak využil málokdo. Signatář - senátor Martin Mejstřík - postával ve stínu stromů mezi přihlížejícími a o proslov ke shromážděnému davu zájem neměl. O názory „prominentů“ této akce však ti, kteří na demonstraci nebyli, nezůstali ochuzeni - dostalo se jim jich především prostřednictvím novin, jejichž novináři vyzpovídali ochotné prominenty, kteří však vůči přítomným demonstrantům byli skoupí na slovo.

Takže: Připojit podpis k petici, kterou někdo jiný sepíše, a za jejíž podepsání nehrozí žádná sankce, to nevyžaduje žádné osobní riziko ani hlubší znalost problematiky. Na proslov k davu je již potřeba oběho. Nic z toho v daném místě a v daném okamžiku mnohé veřejně známé osoby, které tam byly přítomny, nepředvedly.

Naopak zájem promluvit k demonstrantům měla manažerka Pravého Bloku, tj. politické strany, která má očistu od lidí zkompromitovaných předchozím režimem přímo ve svém volebním programu. Jakmile se ale coby manažerka Pravého Bloku posluchačům

představila, a aniž měla možnost říct cokoli dalšího, „tvrdé jádro“ anonymních demonstrantů, semknuté uprostřed davu a organizované „alergické“ na Pravý Blok, začalo jako na povel pískat a křičet. Přes jejich hlučení jim sdělila, že odvoláním jednoho zkompromitovaného člověka se nic nevyřeší, že je nutno změnit systém a zavést referenda, umožňující odvolání politiků standardním způsobem. **Změna systému se ale fízlům tradičně nelíbí**, což dávali pískáním a křikem jasně najevo. Ostatní lidé (tj. nefízli), stojící na okraji davu, zcela demokraticky a klidně přihlíželi.

V médiích již tradičně diskriminovaný Petr Cibulka získal shodou okolností šanci celou akci moderovat. Ale to jen díky tomu, že byl držitelem jediného ozvučovacího prostředku. Právě díky jemu mohli své názory veřejně prezentovat i řadoví občané. K neplánovanému účinkování Petra Cibulky nechtěně přispěli i sami organizátoři. Ve své dobře zrežirované potouchlosti sami žádný ozvučovací prostředek neopatřili, aby demonstující občané fungovali jen jako **komparsisté pana režiséra Rychlíka**.

Po zahájení, kdy vzápětí po Petru Cibulkovi promluvil k demonstrantům režisér Rychlík, nechtěl pan režisér Rychlík (z nepochopitelných či naopak pochopitelných důvodů) Petru Cibulkovi megafon vrátit, takže se tam o něj chvíli zcela „po klukovsku“

přetahovali. Když se panu režisérovi nepodařilo megafonu politické strany Právý Blok zmocnit, odešel jednat s panem premiérem Grossem, kam pro změnu zase nebyl připuštěn Petr Cibulka. Večer v České televizi však zprávy a záběry z té demonstrace již byly „jako vystrížené“, pardon – sestříhané, takže „nevypočítatelný“ Petr Cibulka už „nerušil v záběru“. Kupodivu, pouze tradičně kritizovaná komerční NOVA se tentokrát naopak zachovala objektivně, tak, jak by naopak příslušelo televizi veřejnoprávní, a Petra Cibulku v záběru ponechala.

Na demonstraci bylo dostatečně množství novinářů z novin, z rozhlasu i z televize, aby akce mohla být dobře mediálně nastartovaná, jen ten Cibulka z toho musel být v televizi cenzurován. *Naši zcela demokratickou demonstraci, otevřenou pro všechny občany, si přeci ukrást nenecháme, to tedy ne!!!*

Kapitola III.

Jak věrohodní jsou někteří dnešní komunisticijci?

ANEB

Jak Občanské fórum pod vedením představitele Koordinačního centra OF Jana Urbana, jednoho z dnešních signatářů petice za odvolání Pavla Příbyla, zabránilo v květnu 1990, aby byla zakázána Komunistická strana Československa.

Občanské fórum pod vedením Jana Urbana, dnešního signatáře petice za odvolání Pavla Příbyla z funkce předsedy Úřadu vlády, zabránilo v květnu 1990 zákazu Komunistické strany Československa. Jak je uvedeno v článku Jaroslava Jírů na titulní stránce Lidových novin ze dne 19. května 1990, předsedové tehdejších čtyř politických stran byli pro zákaz komunistické strany. Ve své výzvě napsali, že činnost komunistů „ohrožuje křehkou demokracii v Československu“. Autor článku Jaroslav Jírů však varuje před „bilakovskou logikou administrativních zakázů“, protože tím bychom údajně ztratili prestiž ve světě.(?) Též chlácholí veřejnost, že dle odhadů by komunisté získali ve volbách maximálně 15%, a je přesvědčen, že taková

„menšina“ neohrozí ani ten nejkřehčí demokratický systém. (A situace dnes? KSČM získala ve volbách do Evropského parlamentu 20,26% hlasů. Konkrétně pro ni hlasovalo 472 862 občanů, tj. téměř půl milionu!!!)

Jak je uvedeno v článku „OF: Nehrát ve hře cizího režiséra“ na téže stránce Lidových novin, **jediná síla, která se v r. 1990 postavila na OBRANU komunistů, bylo Občanské fórum!** Dne 17. května 1990 **JAN URBAN, představitel Koordinačního centra OF** na schůzce s novináři řekl, že se OF nepřipojuje k prohlášení historických demokratických politických stran Československa ve věci postojů ke KSČ. Tvrdil, že náš stát musí KSČ odsunout na okraj politického a mocenského spektra **pomocí politických prostředků.** (Jak v daném článku z 19. 5. 1990 poctivě Jan URBBANA cituje autorka Milena Geussová.) A stejně jako Jaroslav Jírů i Jan Urban tvrdí, že zákaz KSČ by považoval za výraz nedemokratičnosti. Doslova uvedl: „*Pokud nebudou demokratické síly naší země schopny KSČ zlikvidovat jako mocenský symbol politickými prostředky, pak pro nás není v demokratické Evropě místo.*“

Zde je třeba zmínit zcela opačný postoj našeho největšího filosofa a politika, T. G. Masaryka, který řekl: „*Odsuzujeme násilí, nechceme a nebudeme ho užívat. Avšak proti násilí budeme se hájiti třeba železem.*“ Díky tomuto postoji se mu podařilo na troskách zhroutené Rakousko-Uherské monarchie vybudovat zcela nový stát.

Co se naproti tomu, za použití „pseudodemokratického“ alibismu „sametové revoluce“, podařilo vybudovat nám? Standardizované tunelářství, vzrůst zločinnosti a spirálu korupce.

Na toleranci ke zlu již nejedna demokracie ve světě zanikla. V našem případě například právě poválečná Československá republika v únoru r. 1948.

Nebylo Občanské fórum v čele s Janem Urbanem dostatečně poučeno českou historií? Každý **inteligentní** demokrat a bojovník za svobodu totiž přeče ví, že komunistům jakákoliv korektnost a demokratičnost byla, je a bude cizí.

Avšak **JAN URBAN** tehdy řekl: „*Máme na to*“ (tj. na odsunutí KSČ pomocí politických prostředků), „*a proto JSME ZE ZÁSADNÍCH DŮVODŮ PROTI ZÁKAZU ČINNOSTI KSČ.*“

Dnes, po 15 letech, se můžeme ptát: **Jak to, že ačkoliv předsedové všech čtyř tehdejších politických stran byli PRO ZÁKAZ KSČ, vedení OF bylo PROTI ZÁKAZU?** Byla to naivnost tehdejších představitelů OF? Proč se naivní a nepoučitelni (či jinak „postižení“) lidé prosadili do vedení hnutí a vrcholně nezodpovědně formovali naše dějiny na desítky let dopředu? **Cítí Jan Urban DNES ZODPOVĚDNOST za své tehdejší ČINY?** Kdyby tenkrát požadoval zákaz KSČ, nemusel s námi dnes demonstrovat proti Pavlu Příbylovi, řešit pana Slezáka, a možná i další. O tom ale v novinách nepadla ani zmínka.

A že po 15 letech staré chyby napravit nelze, **to ochránci Komunistické strany Československa věděli velmi dobře již tenkrát.**

SHRNUTÍ

Podobně jako Jan Urban, i Břetislav Rychlík nyní sdělil s 15-letým zpožděním světu, že naši společnost ovládají fízli. Tím chce světu říct, že on je OK, že k nim nepatří.

Když před 15 lety o nebezpečí komunistických kádrů a spolupracovníků a důstojníků StB, setrvávajících ve státních institucích, hovořil Petr Cibulka, politici i zmanipulovaní novináři si tukali na čelo a hovořili něco o jeho paranoidním vidění světa. A Petra Cibulku, který hned po svém propuštění z vězení v listopadu 1989 požadoval denacifikaci Československa a vyřazení z mocenské kry komunistické nomenklatury a kádrů represivních složek komunistické diktatury a sovětského okupačního režimu, „pro jistotu“ nepustili 15 let do žádných médií, aby tu jejich sametovou revoluci „nepokazil“.

O paranoidním vidění světa současných oslavovaných „lovců fízlů“, kteří po 15 letech mlčení, kdy výše zmínění pracovníci minulého režimu jsou již dokonale etablovaní v současném režimu, náhle nacházejí nové a nové kádry

minulého režimu ve vysokých státních funkcích, nepadne ani slovo. Inu platí: *Když dva dělají totéž, není totéž.*

Konkurovat jim v té bohubilé činnosti však nesmí ani Petr Cibulka, ani politická strana Právý Blok, která jako jediná politická síla v této zemi má vyřazení komunistické nomenklatury z mocenské hry dlouhodobě ve svém programu. **Z takového srovnání by dnešní „komunisticijci“ totiž nevyšli zdaleka tak autenticky.** A o věrohodnost a autentičnost jde především. Jak jinak by mohli získat důvěru oklamáných občanů? Jak jinak by se mohli stát jejich uznávanými vůdci? Jak jinak by bylo možno ovládat a manipulovat občany v případě, že svoji nespokojenost se současným politickým a ekonomickým stavem začnou projevovat radikálněji? Všem takovým nebezpečím je nutno včas a s velkým předstihem přecházet.

Nikde při vši té kritice na Příbyla a spol., která je v médiích prezentovaná, nepadne ani slovo o chybě současného systému. Ostatně i 12. září v poledne v diskusním televizním pořadu, když se redaktor na ČT 1 ptal hosta – policejního ředitele Koláře - zda zjištěná selhání policistů v kauze rozsáhlého vydírání jsou důsledkem selháním systému, policejní ředitel odvětil, že ohledně selhání systému odpoví později. Ještě jednou se té otázce úspěšně vyhnul, a do konce rozhovoru se k ní pak již pro jistotu nevrátil.

Selhání systému jako celku je tabu. Ale **dílčí** a velice **povrchní** kritika jednotlivých negativních jevů má v médiích zelenou.

Proto „nová garnitura“ skrze Příbyla a Slezáka nevidí desítky a stovky dalších kolaborantů s komunismem, kteří si vesele budují polistopadovou kariéru. A systematicky se snaží, podobně jako před 15 lety, vyřadit ze hry Petra Cibulku. Ten jako jeden z mála oponentů režimu posledních 15 let usiloval o očištění této země od komunismu, zatím co oni si budovali kariéru v rámci současného režimu a do letošního léta jim komunisté ve vysokých funkcích pranic nevadili. **Jakou hru hrají tyto „noví“ odpůrci komunismu?**

KELEIDOSKOP SENÁTNÍ VOLBY Politika jako varieté

V politice přestali politici rozhodovat, a proto jsou postupně nahrazováni televizními hvězdami, zpěváky, herci, hokejisty, fotbalisty.

Normalizátor Janda se tváří nezávisle

Jak pamětníci tak i mladá generace znají šéfa kapely Olympik Petra Jandu jako výborného hudebníka, skladatele, autora stále zeleného hitu „Želva“. Jeho nepřerušovaná hudební kariéra začala strmě stoupat v době normalizace, kdy Olympik byl jedinou kapelou, která nebyla normalizátory v 70. letech zakázána nebo diskriminována. Jak by mohla být, když právě Petr Janda byl členem jedné z tzv. „přehrávkových komisí“, které dělaly cenzuru v českém hudebním světě.

Z ideologicky opodstatněných důvodů určovaly, co socialistický občan slyšet smí, a co by již bylo v rozporu s marx-leninskou ideologií. Cenzura tehdy byla, na rozdíl od současné praxe, úžasně přímočará. Přehrávkové komise si „prokleply“ každou novou písničku, každou kapelu, každého zpěváka. A pak buďto povolení k veřejné produkci vydaly, nebo ne. Zákaz veřejně vystupovat „poslal k ledu“ např. i písničkáře Pepu Nose. Zároveň kazem postižení umělci všelijak, skládali „do šuplíku“ a živili se vším možným, jen ne hudbou. Naopak velmi dobře na tom byla kapela Olympik, neboť její kapelník Petr Janda se ve své paralelní funkci mohl „šikovně“ po- konkurenci Olympiku.

Dnes by Petr Janda na své normalizační úsilí velmi rád zapomněl. Dokonce se vydává za „rebela“ – jak sám sebe nazval v rozhovoru pro Blesk – jeho a n a g a ž o v a n o s t v přehrávkopolistopadový vých komisích a o přílišném re- příklon k ODS však V ODS se totiž belství nevypovídají. let v plném les- v 1. polovině 90. komunisté, ku skvělí bývalí Kočárník, jako např. „lidé doby“, Dyba a další belové. Nyní ne žánrní re- ODS, která je členstvím bý- valých komunistů, tunelováním, praním špinavých peněz a falešnými konty vedenými na neexistující dárci totálně zprofanovaná, podsunuje veřejnosti své kandidáty pod hlavičkou „Nezávislí“.

Petr Janda se svým nedávným lnutím k ODS netají, ale to mu nebrání tvářit se jako osoba nezávislá, dokonce snad i opoziční. Jakou důvěru však můžeme mít v takovou opozici, která je mediálně podporovaná silnou parlamentní stranou – ODS, jejíž je Petr Janda sympatizantem?

Již v prvním srpnovém týdnu začala v médiích masivní kampaň na podporu hudebníka – budoucího senátora Petra Jandy. V Blesku rozhovor, 14. srpna v příloze MF Dnes rozhovor na celou stránku, upoutávka v záhlaví titulní stránky novin, tentýž den článek o Jandovi i v Lidových novinách a tuto muziku tvrdilo celé sobotní odpoledne i rádio Frekvence 1. Je takové paralelní úsilí našich největších deníků a významné rozhlasové stanice náhodou, nebo výsledkem koordinované činnosti? Vzbuzuje u voličů důvěru takové prosazování normalizačních „osobností“? Uvidíme, jak to vyřeší voliči ve volebním okrsku Kutná Hora, kde kapelník a normalizátor Petr Janda kandiduje do senátu.

Září 2004, Míla Jebavá

doporučujeme adresu:

http://www.jirihradec.cz/lzi/janda/p_janda.htm

JAK TO VIDÍ LÍDŘI V KRAJÍCH Exkurze do regionů před krajskými volbami

Aktuální rozhovory s členy politické strany Právý Blok, tj. s lidmi, kteří nejsou miláčky oficiálních masmédií.

**Prvním zpovídaným je
Jaroslav Schnirch**

Jardo, ty kandiduješ za Liberecký kraj. Kandidátka je velmi dobře obsazená, předpokládejme, že se staneš zastupitelem. Co bys v tom případě chtěl prosadit?

Chtěl bych probudit lidi z letargie, a ukázat jim, že si především musí vládnout oni sami – tj. sami sobě. Že si musí o svých záležitostech rozhodovat sami, že úředníci jsou tady kvůli nim, a ne obráceně.

Chci lidem vrátit víru, že spravedlnost existuje, že policie a zákony jsou tu proto, aby chránily slušné lidi proti gaunerům, a ne obráceně. Aby klidně mohli odjet třeba na dovolenou, a nemuseli se obávat, že po návratu najdou byt vykradený.

Aby mohli bez obav pustit dceru na diskotéku bez obav, že ji někdo přepadne, znásilní nebo naučí „experimentovat“ s drogami.

Aby se nemuseli bát uložit si poctivě vydělané peníze do banky a také aby vůbec měli

možnost si ty peníze vydělat. Aby se nemuseli bát svědčit u soudu proti gaunerům, protože by z toho mohli mít problémy.

Aby se necítili druhořadými občany jenom proto, že pracovali poctivě a proto budou vždy „převálcováni“ těmi, kteří si nakradli.

Zkrátka, aby se mohli denně přesvědčovat o tom, že právo a spravedlnost nejsou naprosto rozdílné a prázdné pojmy.

V jaké komisi bys chtěl pracovat v případě, že budeš zvolen do zastupitelstva kraje?

Jak je asi patrné z toho, co jsem zde řekl, chtěl bych pracovat v oblasti bezpečnosti, police, apod.

Jak to nakonec dopadlo se sportovní halou, kterou se chystal stavět pan primátor, a kvůli níž se málem v Liberci už rozběhlo referendum?

Ta se samozřejmě ve své stavě z našich peněz a je už téměř před dokončením. Takže Liberec zůstává na 25 let „pěkně“ zadlužen...

Angažovala se politická strana Právý Blok nějakým způsobem v té akci?

Podpořili jsme snahu strany „Volba pro město“ a ostatních odpůrců tohoto podivného financování této pompézní stavby pro vyvolání referenda.

Lituješ toho, se občané Liberce neodhodlali referendum uspořádat?

Ano, budeme mít nyní možnost toho litovat hodně dlouho!...

Další otázky byly pro Antonína Zejdu z Třebíče

Zastihla jsem ho uprostřed práce – řešil problémy s kandidátní listinou. Ale jak má ve zvyku, odpovídal naprosto v pohodě a s úsměvem.

Jak bude obsazena kandidátka v kraji Vysočina?

Obsadíme kandidátku co

nejvyšším počtem kvalitních kandidátů. K dnešnímu dni, tj. 28.8., jich máme 31. Spokojen ale budu jen tehdy, pokud se naplní kandidátka Vysočiny na sto procent.

Jak odhaduješ výsledky voleb?

Jsem si jistý, že naše celoroční práce s občany se určitě projeví v nárůstu preferencí při volebním klání. Ostatně, naše preference rok od roku rostou.

Jak na Vysočině zvládáte tradiční problém malých stran – obsazování volebních komisí?

Vysočina je specifická tím, že v bývalých okresech je soustředěno mnoho malých obcí na poměrně velkém území. Snažíme se obstát i s tímto handicapem – a opravdu: situace se i v této oblasti rok od roku výrazně zlepšuje ve prospěch Právěho Bloku. Co se týče plošného obsazení

kraje Vysočiny v komisích, obsazeno bude přibližně 60 – 70% obcí.

S jakým programem jde do voleb Právý Blok zde, na Vysočině?

Kraj Vysočina je stále opomíjeným krajem a chudoba v kraji se nedá nikterak přehlédnout. Musíme se proto pokusit vytvářet nové podnikatelské a pracovní příležitosti nekompromisní podporou drobných a středních domácích podnikatelů. Chceme zavést novou a účelnější sociální politiku. Budeme se tvrdě stavět proti korupci a zasazovat se o zrychlení vymahatelnosti práva. Chceme zavést zásadní změny ve všech výběrových řízeních – výběrová řízení musí být naprosto otevřená a kdykoliv a kýmkoliv veřejně kontrolovatelná.

V Pardubickém kraji je lidrem František Kazilovský

Františku, dívala jsem se na výsledky KSČM z posledních krajských voleb ve vašem kraji. Z devíti úspěšných kandidátů měla víc než polovina, celkem pět z nich, akademické tituly. Tato hojnost akademických titulů je dost překvapivá u „dělnické strany“. Co si o tom myslíš?

Akademické tituly zástupců naší nejpřednější dělnické strany snad nikoho nemohou překvapit. Byli to především oni, kterým rodiče již svým původem a politickou příslušností zajišťovali zdárné absolvování škol, ale hlavně bezproblémové přijetí na školy vysoké. V neposlední řadě se k zástupcům dělnické třídy přidávali lidé, kteří sice získali akademické tituly bez pomoci rudé partaje, ale svým členstvím chtěli pomoci svým potomkům. Bylo to prostě za

všech okolností výhodné.

Jediné, co nemohu pochopit, je skutečnost, že tito lidé právě navzdory svému vzdělání nepochopili, že komunismus je reálné zlo, a nepřestali ho podporovat ani teď.

A co mě zarazí nejvíc? Ve většině případů podplácení, rozkrádání nebo tunelování figurovali právě lidé se vzděláním. Řada příkladů tedy dokazuje, že morálka a vzdělání se často rozcházejí.

Jaká činnost se věnuješ v Právém Bloku?

Jako člen republikové Rozhodčí komise jsem se podílel na tvorbě a přepracování stanov Právěho Bloku. Do Právěho Bloku jsem vstoupil s touhou pomoci programu, který jsem poznal jako nejpoctivější, a Petru Cibulkovi, kterého jsem poznal jako nejčestnějšího politika. Protože není v mé povaze odmítat práci, kterou je třeba udělat, stal jsem se členem Republikového předsednictva a předsedou Pardubického kraje.

Co bys chtěl udělat ve vašem kraji v oblasti životního prostředí, kdybys získal mandát do krajského zastupitelstva? Jsi se stavem životního prostředí na Pardubicku spokojen?

Snažil bych se podporovat ekologická a občanská sdružení. Právě tito lidé, kteří hájí

přírodu a životní prostředí, ve kterém žijí, jsou hodni úcty. Dělají to zdarma ve svém osobním volnu na rozdíl od některých „radních“, kteří ve

sdělovacích prostředcích za peníze daňových poplatníků v pracovní době tyto občanské aktivity osocují, urážejí a nazývají extremisty.

Poslední otázky jsou pro Petra Cibulku,

který kandiduje ve svém rodném kraji – Jihomoravském, tj. v Brně. Tam v loňském roce získal 13,4% v doplňovacích volbách do senátu. Celkově tak

obsadil 4. místo mezi 8 finančně nesrovnatelně lépe podporovanými protikandidáty.

Jak, po loňských zkušenostech, odhaduješ své letošní šance na získání mandátu do krajského zastupitelstva, Petře?

Beru krajské volby jako generálku na parlamentní volby, které budou za dva roky.

V loňském roce při volební kampani jsi propagoval referenda. Mělo to nějaké konkrétní dopady v praxi?

Inspiroval jsem brněnskou politickou scénu, aby zmobilizovala své síly a vynutila si vypsání referenda o přemístění brněnského nádraží, což je investice za desítky miliard korun.

Naši krajští lídři jsou tedy plni odhodlání dosáhnout co nejlepších výsledků. Žádnou finanční podporu ani přízeň médií, jaká např. doprovází Petra Jandu, nemohou očekávat. Tím spíš je jasné, že jejich výsledky, ať už splní jejich očekávání nebo ne, budou jen jejich zásluhou, a ne díky milionům, o které jejich protikandidáti z parlamentních stran připraví občany na daních.

Chceme něco změnit?

Z dva roky dosáhne zadluženost našeho státu 1 bilion korun, v podvodné privatizaci již bylo rozkradeno 2 biliony 385 miliard. Naše dluhy budou platit ještě naši vnuci. Stát je tedy dnes již naprosto v područí bank, je jejich rukojmím. Během 15 let naše polistopadové vlády připravily své občany a jejich stát o ekonomickou a tím i politickou nezávislost.

Tuto spirálu ekonomické likvidace státu zastaví jen dva zákony, které musí být přijaty současně: Jednak zákon o referendech, umožňující voličům odvolat ty politiky a ty vysoké státní úředníky, kteří jakkoli zklamou své voliče nebo kteří budou občany shledáni zodpovědnými za ekonomické či jiné zločiny. A jednak zákon o zákazu přijmout deficitní státní rozpočet.

Není možné, aby naši zvolení zástupci mohli beztrestně rozhodovat (chránění poslanceckou imunitou) o zákonech - které dělají sobě na míru - ne pro občany, o svých příjmech (vysoké platy a navíc ohromné finanční částky plynoucí do pokladen parlamentních politických stran, které si tak vydržují rozsáhlý stranický aparát - z našich daní), o svých výhodách (získávání lukrativních míst v dozorcích radách, výhodné kontakty na vlivné osoby, informace o výhodných státních zakázkách), atd.

Není možné, aby občané odevzdávali celou polovinu svých příjmů formou nejrůznějších daní a poplatků, ale přitom nemohli o celé této polovině svých příjmů jakkoli rozhodovat.

Není možné, aby naši politici svévolně rozhodovali o tom, jak moc budeme zadluženi my, naše děti a naši vnuci. My jsme žádnou půjčku s nikým neuzavřeli, žádné mimořádné peníze jsme nedostali, proč tedy někdo bez našeho vědomí uvalil dluh na nás i na naše potomky?

Ideálem jsou co nejsvobodnější občané, kteří jako celek vytvoří i nejsvobodnější a tedy i ekonomicky nejsilnější stát. Hayek ve své slavné knize „Cesta do otroctví“ uvádí, že technický pokrok a ekonomická prosperita v 19. století nebyly důsledkem vědeckých objevů, ale důsledkem toho, že lidé získali do té doby nevidanou svobodu. Byla jim dána možnost svobodně rozvíjet své schopnosti, a oni ji plně využili ve prospěch lidstva jako celku.

To je právě základem programu politické strany Právý Blok - strany za ODVOLATELNOST politiků, REFERENDA a PŘÍMOU demokracii WWW.CIBULKA.NET.

PhDr. Míla Jebavá, kandidátka do senátu za volební obvod č.52, Jihlava

Rozhovor s

PhDr. Miloslavou Jebavou, kandidátkou za Pravý Blok do Senátu za volební obvod č.52, Jihlava

Proč kandiduješ do Senátu?

Naše země je zbídačelá natolik, že ji současní profesionální politici, kteří to vše přivodili, nemohou zachránit. Jsou natolik zapleteni do všech těch škod, že se o skutečnou nápravu ani nemohou pokusit. Sami sebe přeci nepošlou do vězení. Jedině lidé nezkompromitovaní, řadoví občané, mohou férově prosazovat radikální nápravu. Cítím tedy natolik zodpovědnost za tuto zemi, že jsem se rozhodla být příkladem.

Proč kandiduješ právě na Vysočině?

Bydlím sice v Jilemnici, tj. v Libereckém kraji, ale zde máme největší členskou základnu a nejvíce sympatizantů, tedy i nejlepší zázemí. Navíc Krkonoše a Vysočina jsou podobné horské a chudé kraje, tak se tu cítím jako doma.

Co bys chtěla pro kraj Vysočina udělat?

Právě proto, že to je chudý kraj, nejlépe zde je možno ukázat, jak určité ekonomické nástroje výrazně zlepší hospodářskou situaci. Chci prosadit lepší podmínky pro podnikatele – snížením daní a zjednodušením byrokracie. Nechci lidem diktovat co konkrétně mají dělat. Chci však prosadit, aby si občané sami v referendech mohli rozhodnout, co ve své obci či svém kraji chtějí mít a kolik peněz do toho ze svých daní chtějí investovat. Chci, aby si sami v referendech rozhodli, kolik úředníků si přejí mít na

radnici – to je jediný recept na přebujelou státní administrativu. O Vysočině by měli rozhodovat ti, kteří tam žijí, a ne úředníci v Praze!

Pomohu zorganizovat referenda v obcích, které budou chtít využít této „první vlašťovky“ v naší legislativě. Protože jsou výsledky místních referend již pro obecní zastupitelstva závazná, je to v současné době ta nejúčinnější zbraň proti byrokracii a zvlášť úředníků.

Příkladem může být Švýcarsko – jeho stabilita a prosperita není díky vyspělému bankovníctví, ale naopak. Švýcarsko je díky svému systému referend a občanských svobod považováno za natolik stabilní, že právě tam světové banky nejraději ukládají svůj kapitál. Proč by tomu nemohlo být podobně i na Vysočině?

Děkuji za rozhovor.

Ptal se Tonda

„MÍJENÍ“

Doslovný záznam jedné korespondence

Paní I.H. (pracovnice v kultuře) napsala:

Vážený pane Cibulko,
osobně Vás neznám a ani nevím, jak se moje adresa mohla dostat do Vašeho adresáře, ale tahle zemička je maličká. Každopádně dostávám Vaše různé články, žádosti a podobné záležitosti, odesílané na různá místa.

Jsem dle vlastního přesvědčení člověk velmi otevřený, ochotný naslouchat, ale s Vašimi e-maily si nevím rady. Jsou pro mě velmi dlouhé, složité a pokud neznám všechny souvislosti, nic mi neříkají. Jednotlivosti ve mně vyvolávají různé stupně našťvanosti, ale myslím, že to není jejich cílem. Nebo ano? Spoustu věcí nechápu, něčemu vůbec nerozumím a často se ptám, jak takhle vůbec můžete žít. Myslíím, že jen sepisování všech těchto záležitostí Vás musí stát spoustu sil a - nezlobte se - napadám mě, jestli tu sílu nenaprít jiným směrem. Jste známá osobnost, pojem, já jsem jen „obyčejná žena, pracovnice v kultuře, máma dvou dětí. Chci Vám říct, že nejsem schopna Vám svou podporu dát.

Ivana H.

Petr Cibulka odepsal:

Vážená pani H.!

Děkuji za váš názor. Netrapte se, že nejste schopna pomoci těm, kteří vás o pomoc a podporu žádají.

V dobách komunistické diktatury a sovětské okupace jsem osobně žádal a prosil stovky a zřejmě i tisíce lidí o pomoc pro politické vězňe komunismu a jejich rodiny. Se mnou o tuto pomoc prosily i stovky dalších signatářů obyčejní lidé - a to čas-zahraničního vysílání Důkazy, pokud vás za-
[//www.cibulka.net/77/](http://www.cibulka.net/77/)

Máte pravdu. Stálo času a sil, které jsme rodinám, koničkům a toho další a další lidských podmínkách

Charty77, naprosto to i prostřednictvím pro Československo. jímají, najdete na <http://index.htm>.

nás to opravdu spoustu mohli věnovat svým neriskovat místo uvěznění v nekomunistických věznic a koncentračních táborech. Místo toho jsme, jako naprosto obyčejní lidé, však bojovali za pravdu, tedy proti lžím a za spravedlnost, tedy proti bezpráví, nejenom pro sebe a bezprostřední oběti komunistické diktatury a sovětské okupace, ale pro všechny lidi v této zemi! Nikdo nám až na vzácné výjimky nepomohl a pomoc neposkytl.

Většinou se stejným zdůvodněním a se stejnými radami do života, jako teď vy. Nevidím opravdu jediný důvod, proč právě vy byste dnes měla být v této zemi výjimkou a nějakou podporu někomu, kdo vás o ni žádá, měla poskytnout. Doufám, že i vy sama - až vás osobně nebo někoho z vaší rodiny postihne neštěstí, což vám rozhodně nepřeji(!) - budete tak zásadová a nebudete se svým neštěstím a žádostmi o podporu rovněž nikoho obtěžovat a znepokojoovat - tak jak to dnes doporučujete vy mně - a místo toho budete svou pozornost upírat, jak říkáte, „jiným směrem“.

Mohu vás však ujistit, že to nejvyšší, co je v člověku, je jeho lidskost - ne citová a mravní otupělost, přizpůsobivost, prodejnost, tolerance ke zlu a důsledná orientace na co nejkonzumnější prožití svého života! Na to „vyšší v člověku“ se orientovala i Charta77 a proto boj proti bezpráví byl pro ni samozřejmostí a znamenal na prvním místě nemlčet ke Zlu! Vy naopak doporučujete mlčet ke zlu a „upírat svou pozornost jiným směrem“... To je však cesta otroků do otroctví! Svoboda - a s tím spojená zodpovědnost za její udržení a rozvíjení - je opravdu něco jiného, než svoboda konzumovat. Bez skutečné svobody - a zodpovědnosti za její udržení - pak může být i tato dnešní relativní svoboda konzumu jen velice dočasnou epizodou! Po jejím skončení možná zjistíte, že tady byly mnohem důležitější hodnoty, za které stálo za to bojovat. Bude však, zejména pro vás, už pozdě...

S pozdravem a přáním všeho dobrého
Petr Cibulka, www.cibulka.net

CITACE z: PROFIT, 13. 4. 2004 - 07 - 20

ČR se může stát nejzadluženější zemí Evropy

Pokud politici nebudou schopni reformovat důchody a přizpůsobit je stárnoucí společnosti, stane se Česká republika do r.2 050 nejzadluženější ze všech vyspělých zemí Evropy. Celosvětově ji pak bude patřit druhé místo. Vyplývá to z analýzy ratingové agentury Standard Poor's. Neseberou-li politici odvalu k nepopulární reformě, budou zemi tížit v roce 2 050 státní dluhy převyšující výkon ekonomiky zhruba pětikrát. Dluhy dvakrát větší než výkon ekonomiky hrozí Francii, Německu či Řecku. Naopak nejlépe na tom díky uskutečněným reformám budou Lucemburčané, Švédové a Britové. (pk,čtk)

Odras stavu společnosti ve stavebnictví

Celý život se zabývám stavebnictvím, takže se domnívám že vím, o čem mluvím. Stavební zákon je zastaralý, napůl socialistický zmetek. V rukou úředníků se stává klackem na občana a když úřední šiml zařehťá, občan dělá kolečka při povolení stavby, až si může nohy ušoupat. Například musí na povolení nové garáže na místě 100 let staré stodoly doložit vyjádření Telecomu a VČE, že se zde nenachází podzemní vedení, ale vyžaduje se i vyjádření referátu životního prostředí! Stává se, že musí mít i vyjádření Plynáren v části obce, kde vůbec nemají své rozvody. U nás v Jilemnici se snad má rušit služebna VČE, to zase bude jistě vyjádření nutné až z Temelína. Stavební úřad určuje počet vyjádření a málokdo si dovolí oponovat, když chce povolení ke stavbě. A tak stavebníci obíhají a čekají na vyjádření. Ve městě se zvýšil počet úředníků a ti přece musejí mít práci. To, že není stejný metr na všechny, je známo také.

Vlastní zajišťování výstavby je také většinou úžasné. U státních a veřejných zakázek je veřejné tajemství, kdo bude stavbu stavět, většinou dávno před výběrovým řízením, hledá se jen křoví. Mnohdy je zakázka prodávána dalším stavebním firmám za provizi, nakonec cena dodávky je i jen 70 % ceny celkové. Celý systém státních a jiných do-

tací je rovněž pozůstatkem doby, která poroučela větru a dešti. Viditelné je to zejména v podhorských a horských oblastech. Jedno, jestli je výstavba soukromá či spolková, obecní a nebo státní. Stavba se několik měsíců projektuje, půl roku či rok schvaluje a potom nejlépe na konci podzimu realizuje, pokud možno v šibeničních termínech.

Přestavba sokolovny v Jilemnici, u které se čekalo na peníze, je toho příklad z učebnice, stavba parkoviště se zde má zahájit v listopadu, obě stavby mají být do konce roku hotovy, bez ohledu na počasí, jen aby se v termínu prostavěly dotační peníze. Bez ohledu na kvalitu práce a pracovní podmínky pracovníků, stavbu zajišťujících. Nakonec stále ještě televize opakuje filmy o tom, jak Pavka Korčagin stavěl transsibiřskou magistrálu v mrazu a sněhu. Stavby domů na Mísečkách těsně před zimou, které ještě nemají střechu, ale můžou být za týden pod sněhem, jsou na tom skoro stejně. Mrzne, jen to praští a zde se vesele zedníci. Ukrajinci jsou otužilí, nevím, jak je na tom Malta. Když se vrátím ke státním dotacím, bylo by dobré, kdyby úředníci také někdy používali zdravý selský rozum. Docela by bylo dobré, kdyby se konečně všechny zainteresované strany seriózně začaly stavem výstavby v ČR zabývat.

Eda Seibert, Jilemnice

Eduard Seibert Drobné podnikání - - základ státu.

Nechci sepisovat vyčerpávající soupis nedostatků, potíží, které stát způsobuje drobným podnikatelům, namísto všemi politickými stranami tak proklamované „podpory podnikání“. Tento článek není návodem na jejich řešení. To myslím nemá v tomto státě bohužel nikdo! Nicméně alespoň názor zkušeného českého podnikatele a prvního předsedy okresní Hospodářské komory okresu Semily, pod-

nikajícího už od roku 1990: V době vzniku Hospodářských komor v zákoně, tuším 309, bylo zakotveno povinné členství podnikatelů v HK. Protože p. Klaus pochopil, že vzniká ekonomicky silná, na vládě nezávislá instituce a on chtěl všechno řídit. Hlavně ODS silně zaspala vznik zákona, (neboť v předsednictvech bylo členů ODS velmi malé množství, předsedové okresních komor jako členové ODS jsme

byli tři), proto dostal s. Dyba příkaz v parlamentu zmatovat komoru nepovinným členstvím.

Myslím, že jediná novela tohoto zákona do dnešních dnů, měla jedinou větu a sice, že členství je nepovinné. A to bylo od Klause velice chytré, tím komora skončila. Protože nebyly finance na kanceláře atd., ve většině okresů komora nefunguje dodnes a tak, jako třeba v Německu či Rakousku vůbec nikde. Představa byla, že na základě výběru příspěvků vzniknou kanceláře s dobře placenými odborníky, kam se bude moci každý podnikatel obrátit o informaci, poradu ale i zastoupení proti státu (jeho úředníkům). Že komora bude silným partnerem vlády, oporou podnikatele a jeho záštitou. Bude dbát na etiku podnikání, bude mít rejstřík i obch. soudy, učňovské školství, vzdělávání vč. garantovaných školení, informatiku i právní poradenství, sídlo bude mít v každém okrese, s případnými pobočkami, vzájemně propojené, do jisté míry převzme část funkcí různých ministerstev, tyto bude zpětně státu garantovat svojí odborností. Prostě zavést osvědčený německý model, který tam bezchybně funguje.

Dnes je stav takový, že na různé zahraniční cesty s vládními delegacemi jezdí „odborníci“ z různých firem, politicky s úředníky spojení, na konzulátech činnost komor supluje další „odborníci“, vláda při jednáních si zve různé lobbystické zástupce podnikatelů – tu Svaz průmyslu, taky „odborníky“, nebo p. Dandu, tuším taxikáře, mluvčího za drobné podnikatele atd., a hlavně - kdykoli jim může říci, za koho vy vlastně mluvíte. Názory podnikatelů nikdo nezjišťuje, vláda ani ministerstva na různé připomínky k zákonům nedbají.

Svého času jsem napsal na Min. financí dopis o voze, odpověď byla o koze. Bratr mi říkal - co chceš, **všichni schopnější šli podnikat, tak zde zbyli ti „schopní všeho.** Zřejmě podobně ve všech ministerstvech.

Zákony jsou takové, jaké nám předkládají tito zbylí „odborníci“. Stát řídí pol. strany, které do parlamentu vybírají ne šéfy odborných komisí,

prokazující svoji odbornost v různých lidských činnostech, ale většinou své, zejména poslušné, soukmenovce, rozhodně ne ty nejlepší z nejlepších. Ti potom ještě dále paskvily předložené jim z ministerstev upravují. Že by třeba navrhli, aby byla zřízena speciální škola, vychovávající budoucí politiky či diplomaty, to je ještě nenapadlo. Vlastně, kdopak by tam asi vyučoval, snad možná že někdo s VUMLem by se snad našel...Těch je tu stále dost.

Mnozí podnikatelé v počátcích podnikání k povinnému členství v komoře tvrdili, že nepotřebují žádné povinné podnikatelské odbory, na vše stačí sami. Potíže, které potom v průběhu své činnosti každý měl, řešili různě, zejména každý jině a v jiné době.

Dnes, když krachují, nemají se na koho obrátit. Protože neexistuje společná podnikatelská organizace, nikdo problémy nemapuje, tím ani neřeší. Žádný společný postup k nápravě neexistuje. Korupce, neplacení, okrádání, podvody – jaké darebné slovo jsem ještě nepoužil? – při podnikání jsou více než v běžném životě koncentrovány. Od ranných dob podnikání v r. 90 přibýlo úřadů, zákonů a kontrolorů, a protože každý úředník dle známých P. zákonů musí odvodnit svoji nepostradatelnost, práci drobného podnikatele ztěžují až do neúnosného současného stavu. Absurdní stav, kdy má podnikatel státu platit za zaměstnance soc. a zdrav. daň a ještě nemocenskou je opravdu silný pilíř – reformy (či blbosti?) - socanské vlády, za Klausovými zlodějnami mnoho nepokulhávající.

Nebo další - minimální daň a odvod na zdrav. a soc. poj. – když není z čeho? Chtějí vyšší nezaměstnanost a podvody, práci na černo, či co? Kam nás chtějí dotlačit? No samozřejmě že k likvidaci!

Nedej bože když po reformě drobnému živnostníkovi, kterému moc živnost nevzkvétá, ze tří zaměstnanců dva ochotí...

Také výmluvy na EU jsou jen zástupné. Požadavky Hygieny, Hasičů, bezpečáků a orgánů živ. prostředí, spolu se stavebním zákonem a hlavně aplikace špatných zákonů státními úředníky provoz živnosti

prodražují (víte, ta čistírna, co jste navrhl, tu neznáme, ale víme že dobře dělají čistírny tyto, nebo když Vám bude dodávat ten a ten, to bude určité v pořádku... (mohl bych uvést mnoho příkladů nenápadné korupce), nejen ztěžují.

Náprava? **Napravit politický systém je téměř nereálné. Ale pokud ten se nezmění, nedojde ke zjednodušení zákonů** a likvidace drobných podnikatelů, (kteří okrádají úředníky o jejich zasloužené platy a stavějí si paláce) je jaksi asi socanským programem, ale dařila se v podstatě postupně všem výtečným polistopadovým vládám.

Zní to blbě, možná, že dají-li se proletáři – drobní podnikatelé, dohromady – ale jak? – potáhnou-li na Hrad – to tu vždycky platilo - ale nebylo nic platné – takže? **Možná, že bude hájit drobné živnostníky KSČM, až socany zase sežere. Dost dlouho se k tomu schyluje. A ve 48. taky soudruzi slibovali podporu drobného podnikání, možná, že na to volič zase skočí. A nebo se zase tyto dvě strany spolu spojí.**

Svého času jsem chtěl navrhnout

zvýhodnění těch, co něco smysluplného vyrábějí, třeba daňově. A už je to tady. **Máme na krku reformu, která nás daňově tak zvýhodní, že budeme nezaměstnaní.** Jedině hromadná akce - kdo ji zorganizuje? – je schopna neschopné ve vládě a parlamentu někam trochu posunout. Ale to musí být jasné pozice, které máme a které chceme mít a dobýt. **Řešení - náplast na kuří oko není náprava zdraví prochlázaného kuřáka, kterým je tento stát.**

Možná vstoupit hromadně do soc. demokracie (ODS, US..) a napravit stranu zevnitř? Tak prý to dělali někteří dnes zasloužilí dříve v KSČ. Moc to nepomáhalo, estébáci byli v přesile. Dnes zase úředníci. Najde se lék na přebujelý státní aparát? A nevěříte snad Topolánkovým pohádkám, že to bude ODS, která to napraví!!! Semknutá parta prospěchářů napříč stranami baží stejně jen po postech a ne po prospěchu státu.

Eda Seibert, Jilemnice 690
(první předseda okresní Hospodářské komory Semily)
Tel.: 481 544 719, 604 466 781
eda.seiber@seznam.cz

Kdo je BPT Prague a.s.?

Firma, která nutí nájemníky na sídlišti v Praze v Letňanech (bývalé podnikové byty Avia), aby si koupili do osobního vlastnictví byty, o které je před třemi roky připravila tím, že udělala „chytrý tah“ společně s Daewoo Avia, koupili celé sídliště a měli zákon na své straně. (Jako i v mnoha dalších případech). Za celé sídliště zaplatili 550 000 000,- mil. Kč a nyní prodávají za příznivou cenu 10 500,- Kč za m2. Která z firem přesně stála za koupí, ví jen pár vyvolených, ale rozhodně kdosi dobře znalý místních poměrů. BPT Prague a.s. vznikla 14.11.2000. Krátce před ní vznikla firma CPI, a.s. - 14.6.2000. Jediným akcionářem firmy CPI a.s. byla Zbrojovka Brno.

Začalo to investičními privatizačními fondy.

Fond založila Agrobanka Mladá Boleslav

1. Investiční privatizační fond Mladoboleslavsko a.s. - 17.12.1991 - 20.10.1993
2. Investiční privatizační fond, a.s. - 20.10.1993 - 28.6. 1996
3. Boleslavsko a.s. - 28.6. 1996 - 10.9. 1998
4. Výsledkem je firma Czech Property Investments, a.s., která je a nebo byla jediným akcionářem dalších firem.

Anton Siekel	- r.č. 691023/6245 - Bratislava
ing. Iva Vítková	- r.č. 696209/6229 - Bratislava
Braňo Prieložný	- r.č. 680509/7013 - Bratislava
Mario Hoffmann	- r.č. 680705/7015 - Bratislava
RNDr. Ondřej Dvořák	- r.č. 620519/0244 - Praha
Radovan Vítek	- r.č. 710122/4779 - Brno
Vít Urbanec	- r.č. 701006/4116 - Zlín
Dalibor Dušek	- r.č. 630116/0742 - Praha
Josef Štolba	- r.č. 670705/1954 - Ustí nad Labem
Milan Trněný	- r.č. 740826/3830 - Brno

Ing. Zdeněk Havelka - r.č. 780420/1647 - Prachatice
JUDr. Vladimír Sup - r.č. 480518/138 - Horoměřice

Tito pánové jsou v představenstvu dalších a dalších firem.

Kdo je Braňo Prieložný a Mario Hoffmann?

Formát: Žraloci z Istrokapitálu

Příběh Istrokapitálu, tak ako mnohých ďalších podnikateľských skupín, sa začal prvou vlnou kupónovej privatizácie.

Odlíšu sa v tom, že na začiatku bola štátna - Slovenská poisťovňa, ktorá založila investičné fondy. Tie investovali zverené investičné body občanov do kúpy akcií podnikov. Poisťovňa fondy nespravovala priamo, sústreďovala sa na hlavnú činnosť - poisťovanie. O jej fondy sa starala dcérska spoločnosť Istroinvest. Štyri fondy sa napokon zlúčili do jedného, a tak vznikol Istrokapitál. V roku 1996 predala Slovenská poisťovňa 35-percentný podiel v Istrokapitáli na Burze cenných papierov. Aj Istrokapitálu „vládnu“ tridsiatnici. Na rozdiel od iných finančných skupín sa však o ľudoch na špičke hovorí, píše, ale aj vie dosť málo. Branislav Prieložný je 36-ročný bývalý športovec, ktorý Slovensko reprezentoval v roku 2002 na zimnej olympiáde v Salt Lake City v štvorbobochoch.

Krupiér, maklér, predseda predstavenstva finančnej skupiny - aj takto možno veľmi stručne zhrnúť stupne profesionálnej dráhy rovnako 36-ročného Mária Hoffmanna. „Či mi prekáža názov žraloci? Určite nie. Draví a nekompromisní - podľa mňa to tak má byť. Ak sa chce niekto starať o svoje peniaze a zarábať, tak sa musí takto správať,“ povedal pred necelými dvoma rokmi v rozhovore pre médiá.

Istrokapitál, to už dávno nie sú len štyri investičné fondy. Je to aj Poštová banka, správca podielových fondov Prvá penzijná, sú to aj nehnuteľnosti a obchody s akciami.

Pan Mario Hoffmann si zrejme čistě náhodou v prosinci roku 2003 založil další firmičku s názvem BPT Trade a.s., v březnu roku 2004 směřovaly nabídku na odkup bytů od firmy BPT Prague a.s. směřem k nájemníkům.

Začátek - nemovitosti a pozemky na Plzeňsku

Další pozemky v Neratovicích a Mělníku

Vlastnili i akcie:

Včela, Jednota Cheb,

Pozemky a nemovitosti v KÚ Cheb a další.

Akcie pak převedli do firmy Czech Property Investments.

Tak nastává mnohomiliónový odliv národního majetku přes firmu Czech Property Investments směřem východním a na soukromá konta do bank směřem všemi.

Příklad: V r. 1998 byly nabídnuty Istrokapitálu akcie v hodnotě 180.000.000,- Kč

Kdo je RNDr. Ondřej Dvořák?

Činí se v celkem 31 firmách.

Privatizační fond - ISE, a.s. - 20.12.1991 - 4.9. 1998

Od 4.9.1998 - převtěleno na SG - Industry

Zde se to hemží mnoha jmény včetně JUDr. Mariána Čalfy, Jiřího Bartošky a samozřejmě naši staří známí.

14.3. 2003 byl prohlášen konkurs na majetek!

Regionální podnikatelský fond spol. s r.o.

Jednatel JUDr. Kratochvíl - je v seznamech STB.

RNDr. Dvořák likvidátorem!

Českomoravský podnikatelský fond spol. s r.o.

Jednatel RNDr. Dvořák od 3.12.2003

Judr. Kratochvíl - opět jednatel

Firma První MAC spol. s r.o. zal. 21.4.1995

Jednatel RNDr. Ondřej Dvořák

Carpenter Invest a.s.- IČO: 26241218

Člen představenstva od 16.2.2001

Multicredit-Capital Markets a.s. - zal. 26.4. 1996

Likvidátor - Vít Urbanec

Likviduje firmu pana Roberta Hrdiny, který „zlikvidoval“ Jednotu Prostějov a Finanční noviny s.r.o.

(Pan Urbanec např. členem dozorčí rady v a.s. Fortuna Hotels)

RNDr. Dvořák místopředsedou představenstva

Spobyť a.s. - 8.12.1997

Zakoupeny byty v Ústí nad Labem

V dozorčí radě naši staří známí. Jediným akcionářem je Spolek pro chemickou a hutní výrobu. Členové představenstva mimo jiné: Ing. Ivan Beránek, Ing. Josef Zbořil

Oba jsou v záznamech STB

Refina Investments, a.s. - 20.10. 1999

Firma zapsaná v OR ve třech jazycích - německy, anglicky a rusky.

V představenstvu - Roman Vaškůj - má dalších 10 firem

Od 14.2. 2003 nařízena exekuce Okr. soud Zlín

V současné době je pan Vaškůj podezřelý z podvodů s LTO (je to ale již počtvrté, třikrát bylo jeho trestní stíhání zastaveno).

Stavební společnost BEST PRAHA a.s., kde je RNDr. Dvořák jediným akcionářem, je od 16.4.2004 v exekuci ve věci výkonu oprávněného Dr. Víta Urbance. Společníci z Czech Property Investments a.s. si likvidují navzájem své firmy.

Byty prodalo Daewoo Avia Real s.r.o., které se promptně po prodeji převěřilo v Satpo Development s.r.o. IČO: 25718479.

Ale není Satpo jako Satpo. Ještě dnes platné Satpo Loretánská, a.s. a Satpo Loretánské nábřeží s.r.o. RNDr. Dvořák jednatel a členem představenstva.

Satpo s.r.o. IČO: 25076299 - první správce bytů je v konkursu od 30. 9. 2003. I ve firmě Satpo s.r.o. byla akcionářem Czech Property Investments.

Dne 3. 2. 2003 založili firmu BPT Development, a.s., ta provádí nástavby na zmíněných panelových domech a vlastní pozemky pod nimi. V představenstvu je pan Vladislav Dolejš, který má stejné příjmení a bydliště jako paní Mgr. Hana Dolejšová. Ta přišla z Daewoo Avia, přežila všechny nové správce a pravidelně se podepisuje pod vyúčtování nájemného většinou v neprospěch nájemníků.

Czech Property Investments a.s. sídlo Hradební 9, Praha 1 je akcionářem v dalších firmách a to:

Vinice Property Development, a.s. - sídlo: Hradební 9, Praha 1

Refina Investments, a.s. - sídlo: Střelnická 47, Praha 8

Vyškov Property Development, a.s. - sídlo: Minská 41, Brno

Prague Development Holding, a.s. - sídlo: Hradební 9, Praha 1

Ústí nad Labem Property Development, a.s. - sídlo: Minská 41, Brno

Czech Property Development a.s. - sídlo: Minská 41, Brno

Nymburk Property Development, a.s. - sídlo: Minská 41, Brno

Carpenter Invest, a.s. - sídlo: Minská 41, Brno

Nejnovější firmy založené 4. 2. 2004

Vila Šárka, a.s. - sídlo: Hradební 9, Praha 1

CPI Státnice, a.s., zakoupeny pozemky po zkrachovalém H-Systému; sídlo: Václavské náměstí 47, Praha 1

Nynějším správcem bytů je Včela, kde je RNDr. Dvořák předsedou a JUDr. Sup místopředsedou.

sídlo: Hradební 9, Praha 1

Ve Včele 2 STB - Henzl Jaroslav a Skála Jaroslav

Vzhledem k věku „Bílých koní“ je zřejmé, že za nitky tahá někdo zkušený a věci znalý.

Z uvedeného vyplývá: Aby mohlo vrchních 11 000 zbohatnout, musela většina národa zchudnout.

Své firmy přivádějí úmyslně do konkurzů zcela beztestně a v mezích zákona. Spoléhají na to, že jsou lidé bezmocní a drže jim vyhrožují a zastrášují je ztrátou domovů opět v mezích zákona. A je zřejmě jen otázkou času, kdy začne platit zákon, že majitel může vystěhovat nájemníka na chodník.

A proto schůzka nájemníků ze SON dne 11. 5. 2004 skončila naprostým fiaskem, nájemníci očekávali nějakou podporu a té se jim nedostalo. Pan Starosta Dobrý byl zaneprázdněn, Ing. Taraba ztratil svoji dřívější razantnost a sdělil nám, že podat hromadnou žalobu nelze a jako jednotlivci nemáme šanci u soudu vyhrát. Majitelé zůstali tradičně neviditelní.

Zatímco pan starosta Dobrý si staví skromný družstevní byteček občany přezdívaný „Orlí hnízdo“ a v Letňanských listech ze dne 6.6. 2004 je znechucen skutečností, že 11 000 Čechů je milionáři (a ke všemu dolarovými), pan místopředseda Miffek vyrazil v čele první linie a nemravou nabídku na odkup bytu od firmy BPT Prague, a.s. přijal.

Dá se to nazvat takovou malou podporou pro BPT Prague, a.s., ale i pro Raiffeisenbank, u níž jsou byty v zástavě. Přes společnost Hypo-servis je nám vnucována jedinečná a bezkonkurenční nabídka úvěru právě od výše zmíněné banky. Známy český herec kdysi řekl: „Když se pes nažere ani ho nenapadne, aby se cpal dál, ale člověk?“

To je souhra, to je komedie. Copak to mají někteří pánové společného? Ze by minulost?

Hana Veselá

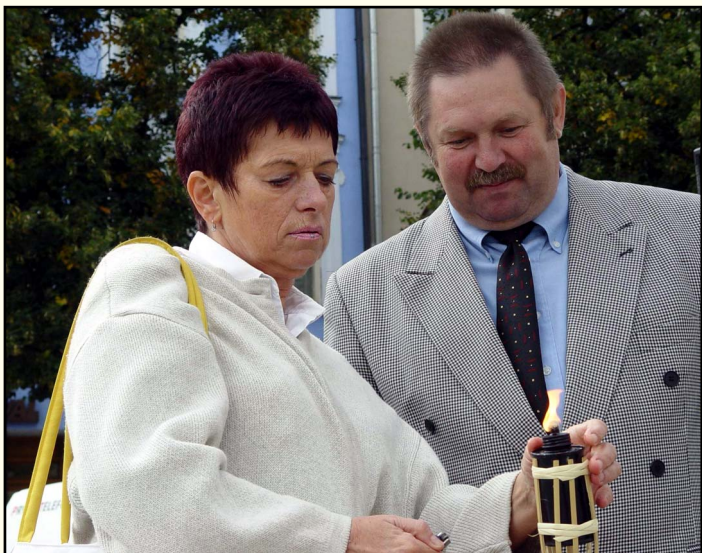
FOTOZPRÁVY

Předvolební kampaň je letos o něco snažší. Máme k dispozici „Cibulák“ včetně zvukové aparatury a to díky úspěchu v „eurovolbách“.

Po dlouhém čekání se „blýsklo na lepší časy“ i v Ústeckém kraji. Přihlášku do PB podal ředitel bytového družstva v Klášterci nad Ohří pan Jaroslav Krejsa. V této chvíli je zároveň lídrem „ústecké“ kandidátky krajských voleb.

Politická strana Právý Blok zahajuje své mítinky zapálením **POCHODNĚ SVOBODY**. Zapálení je vždy uvedeno následujícím prohlášením: „Pochodeň je za všechny trýzněné politické vězně na celém světě. Za všechny živé pochodně, které se za pravdu dobrovolně upálily a za nespravedlivé souzení a odsouzení a za všechny mrtvé a popravené, kteří obětovali zdraví i svůj život v boji za svobodu.

Pochodeň, která byla zapálena, ať pozvedne náš národ a osvítil mysl a charakter. Tato pochodně znázorňuje dobro a trvalou dobrou náladu a navždy ať pohrbí zlo, které je nám předkládáno.

Přejeme si, aby tato pochodně cestovala od města k městu a od vesnice k vesnici a naplňovala občany touhou dosáhnout lepších poměrů v naší vlasti a vytožené svobody, která nám je zatím neustále odpirána.“

Na snímku Antonín Zejda, lídr kandidátky Právý Blok pro krajské zastupitelstvo kraje Vysočina, se zapálenou pochodní na mítinku v Jihlavě dne 16. září 2004. Antonín Zejda je autorem výše uvedeného textu i autorem myšlenky **POCHODNĚ SVOBODY**.

Mítinkový tým v Ústí nad Labem. Zleva Petr Cibulka, ústecký lídr Jaroslav Krejsa, Míla Jebavá.

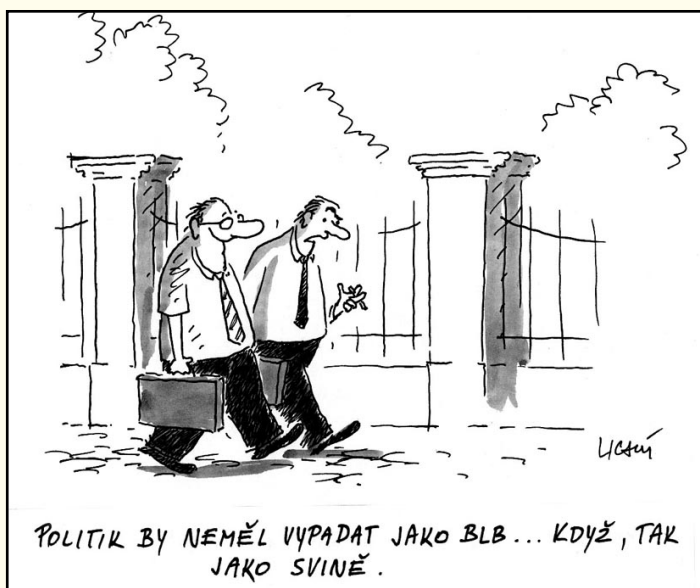
V kraji Ústeckém je na druhém místě kandidátky Josef Kadlec.

„Dvojkou“ na kandidátce Jihlavského kraje je Líba Kožíšková. Na snímku (vlevo) při diskuzi s voliči na mítinku v Jihlavě.

Vašek Dědeček je „dvojka“ na kandidátce v kraji Královéhradeckém.

NECENZUROVANÉ NOVINY

E-mail: Mila.Jebava@PravyBlok.cz

Petr.Cibulka@PravyBlok.cz

Tel.: 605 230 238, 732 207 254, 608 215 455

WWW.CIBULKA.NET